

Maj-Britt Haastrup

Fra: Mariann Lillemose [mar@dkblind.dk]
Sendt: 16. september 2009 08:53
Til: Michelle Argir
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Dansk Blindesamfunds hørings svar til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Vedhæftede filer: DBS hørings svar vedr. hundeloven - 2009.doc

Jeg har vedhæftet et hørings svar fra Dansk Blindesamfund. Vi består gerne med yderligere oplysninger.

Med venlige hilsner

Mariann Lillemose
Dansk Blindesamfund
Thoravej 35
2400 København NV
Dir. tlf.: 38 14 88 73
e-mail: mar@dkblind.dk
www.dkblind.dk

Dansk Blindesamfund er en forening af blinde og stærkt svagsynede mennesker. Vi modtager kun få midler fra det offentlige, og vi har derfor brug for bidrag for at kunne hjælpe de mere end 25.000 synshandicappede mennesker, der er i Danmark. Støt os på <http://www.dkblind.dk/stoet-os/>

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 11. september 2009 16:36
Til: hoeringer@fbr.dk; politi@politi.dk; dhl-hund@tdcadsl.dk; sonderborg@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; odense@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; post@jaegerne.dk; servicehund@sth-servicehund.dk; formand@ruhaar.dk; softendals@mail.dk; dju@tiscali.dk; alledyrsret@mail.dk; jlo@domstol.dk; da@da.dk; frederiksberg@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; randers@domstol.dk; mim@mim.dk; kobenhavn@domstol.dk; naestved@domstol.dk; ddd@ddd.dk; stevnsaaens@mail.tele.dk; Post@dansk-kennel-klub.dk; dansk@hunderegister.dk; db@dyrenes-beskyttelse.dk; Info - Thoravej; sns@sns.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; hhd@life.ku.dk; fp@forsikringenshus.dk; formand@korthaarklubben.dk; holstebro@domstol.dk; herning@domstol.dk; naserian@animail.net; esbjerg@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; praesident@oestrelandsret.dk; post@vestrelandsret.dk; mail@politiforbundet.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; bwt@post10.tele.dk; sbc@life.ku.dk; detvs@fvst.dk; kolding@domstol.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; helsingor@domstol.dk; regioner@regioner.dk; formand@ruhaar.dk; hillerod@domstol.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; lisb@aktivedyrevenner.dk; gat@ankl.dk; sekretariatet@dch-danmark.dk; fvst@fvst.dk; mirja@oasa-dk.dk; life@life.ku.dk; djf@agrsci.dk; bornholm@domstol.dk; kf@danskvizslaklub.dk; info@ftspaniels.dk; doso@doso.dk; kl@kl.dk
Cc: Cristina Angela Gulisano; Michelle Argir; £JOURDyrevelfærdskontoret (951s35)
Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400-0016

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven med **høringsfrist den 25. september 2009 kl. 12.**

Med venlig hilsen

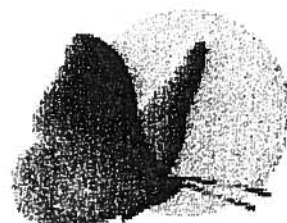
JUSTITSMINISTERIET

Cristina Angela Gulisano
Kontorchef

Tlf.: 7226 8540
Mail: cag@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 15/9 2009

Dansk Blindesamfunds bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Dansk Blindesamfund takker for muligheden for at afgive hørings svar til det tilsendte forslag, som vi har en enkelt bemærkning til.

Det fremgår af § 3, stk. 6 (nyt stk. 5) at, at Justitsministeren kan fastsætte regler om, at visse hunde er undtaget fra kravet om, at hunde skal føres i snor. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det under punkt 3.2. (side 22), at

"Der vil således efter Justitsministeriets opfattelse være et behov for f.eks. at kunne undtage servicehunde og hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber og lignende, fra kravet om snor, når de færdes i byer og områder med bymæssig bebyggelse".

Vi er i Dansk Blindesamfund enige i Justitsministeriets betragtninger, men ønsker at det eksplicit skal fremgå, at også førerhunde skal undtages kravet om line.

Begrundelsen herfor er som følger:

En førerhund er et hjælpemiddel der bevilges til en person, der har så omfattende et synshandicap at vedkommende enten er helt blind, eller har så lille en synsrest at denne ikke på nogen måde kan anvendes når vedkommende færdes på egen hånd.

En førerhund er inden den udplaceres hos sin bruger, blevet specielt udvalgt og trænet i 5 måneder hos en instruktør der har særlig viden om hvad en førerhund skal kunne. Vi kan nævne at en førerhund naturligvis ikke på nogen måde må udvise aggressiv adfærd overfor andre mennesker og dyr. Gør den det bliver den omgående kasseret. I træningsforløbet lærer hunden ca. 20 kommandoer samt almindelig lydighedsdressur, dette bevirker at førerhundebrugeren både når hunden arbejder og når hunden har fri, har fuldstændig kontrol over hunden. Førerhunde kan når de arbejder kendes på deres særlige seletøj/bøjle. Når førerhunden færdes frit kendes den på den klokke i halsbåndet som hjælper brugeren med at holde styr på hvor hunden er.

De væsentligste arbejdsområder for en førerhund er, at hjælpe brugeren med at færdes fra sted til sted. Herudover tilbringer hunden en stor del af sin tid med at ligge og vente medens brugeren eksempelvis er på arbejde, dyrker sin fritidsinteresse, besøger familien o.l. Det kan derfor fastslås, at førerhunde har ekstremt meget brug for en gang imellem at få lov til at "strække ud" når de har fri, at få rørt sig og i det hele taget bare få lov til at være hunde.

Et påbud om, at hunde skal føres i snor i byområder vil, uanset om der etableres særlige lufteområder hvor hunde kan få lov til at løbe frit, eller om man skal uden for byen, frembyde det særlige problem for den blinde førerhundebrieger, at finde ud af hvor området er og efterfølgende komme hen til det. At være blind eller stærkt svagsynet er et færdenhandicap. Vi kan jo ikke bare tage vor hund og køre den hen til området, og sådanne områder har det med ofte at ligge langt væk fra offentlige transportmuligheder.

Med udgangspunkt i ovenstående finder vi det ganske naturligt, at også førerhunde skal undtages kravet om snor.

Med venlige hilsner

Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Maj-Britt Hastrup

Fra: Elise S. Hansen [ESH@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]

Sendt: 16. september 2009 11:15

Til: Justitsministeriet

Emne: SV: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 11. september 2009 vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen
Nils Trampe, sekretariatschef

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]

Sendt: 11. september 2009 16:36

Til: hoeringer@fbr.dk; politi@politi.dk; dhl-hund@tdcadsl.dk; sonderborg@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; odense@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; post@jaegerne.dk; servicehunde@sth-servicehunde.dk; formand@ruhaar.dk; sofiendals@mail.dk; dju@tiscali.dk; alledyrret@mail.dk; jlo@domstol.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; frederiksberg@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; randers@domstol.dk; mim@mim.dk; københavn@domstol.dk; naestved@domstol.dk; ddd@ddd.dk; stevnsaaens@mail.tele.dk; Post@dansk-kennelklub.dk; dansk@hunderegister.dk; db@dyrenes-beskyttelse.dk; info@dkblind.dk; sns@sns.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; hhd@life.ku.dk; fp@forsikringenshus.dk; formand@korthaarklubben.dk; holstebro@domstol.dk; herning@domstol.dk; naserian@animail.net; esbjerg@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; praesident@oestrelandsret.dk; post@vestrelandsret.dk; mail@politiforbundet.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; bwt@post10.tele.dk; sbc@life.ku.dk; detvs@fvst.dk; kolding@domstol.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; helsingor@domstol.dk; regioner@regioner.dk; formand@ruhaar.dk; hillerod@domstol.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; lisb@aktivedyrevenner.dk; gat@ankl.dk; sekretariatet@dch-danmark.dk; fvst@fvst.dk; mirja@oasa-dk.dk; life@life.ku.dk; djf@agrsci.dk; bornholm@domstol.dk; kf@danskvizsiaklub.dk; info@ftspaniels.dk; doso@doso.dk; kl@kl.dk

Cc: Cristina Angela Gulisano; Michelle Argir; EJOURDyrevelfærdskontoret (951s35)

Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven med høringsfrist den **25. september 2009 kl. 12.**

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET

Cristina Angela Gulisano
Kontorchef

Tlf.: 7226 8540
Mail: cag@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 3

2009 NR. 5400-0016

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 6070 4152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

Slagelse den 21. september 2009

Emne: Hundens Tarv's kommentarer til "forslag til lov om ændring af hunde og dyreværnsloven"

Lovforslaget bør handle om at løse et samfundsmæssigt problem på baggrund af fakta.

Hundens Tarv mener at lovforslaget på en række punkter ikke tager udgangspunkt i korrekte fakta. I kommentarerne nedenfor, er der derfor peget på en række områder, der bør fokusere på, og som efter foreningens mening, reelt vil afhjælpe problemet med angribende hunde. Dette i modsætning til det stillede forslag, som blot er et kortsigtet forsøg på symptombehandling, der næppe vil løse problemet.

Der bør ikke spildes mere tid, og eventuelle lovforslag bør tage udgangspunkt i de kendsgerninger, der er kendskab til:

- hunde, der bærer navnet Amstaff (Amerikansk Staffordshire Terrier), samt blandinger med Amstaff-gener spiller den væsentligste rolle i problematikken med angribende hunde. Den amerikanske bulldog nævnes også, men racen kan på ingen måde sidestilles med de hunde, der betegnes som "kamphunde".
- den overvejende del af uvarslede angreb udføres af hunde, som fænotypisk ligner Amstaff.
- seriøse danske opdrættere af Amstaff arbejder til stadighed på at avle kampgenet væk fra racen. Samtidig stiller disse opdrættere andre krav til købere end de forhandlere, som importerer Amstaff med videresalg for øje. Dette bekræftes i det faktum, at de problematiske hunde primært repræsenterer sig blandt importerede eksemplarer.
- lovlig og ulovlig import af hunde fra Polen, Rumænien m.fl. er eksploderet de senere år som et resultat af de åbne grænser.
- disse lande tillader opdræt af kamphunde, og der er en overvældende risiko for, at importerede hunde fra disse lande har en ukendt genetisk oprindelse.
- Amstaff-lignende hunde fra disse lande har ofte fået en dårlig opvækst med manglende prægning på såvel mennesker som artsfæller. Denne baggrund kan resultere i sociale dysfunktioner hos de importerede hunde, fra hundene opnår kønsmodenhed og voksenalder.
- Amstaff-lignende hunde fra disse lande sælges i Danmark uden papirer eller med stambog fra Dansk Racehunde Union. Ikke sjældent er stambøger fra DRU udfyldt med ukorrekte oplysninger, som er tilpassede danske krav og lovgivning.

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 6070 4152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

- Importerede Amstaff-hvalpe sælges til målgrupper, som hovedsagelig består af mennesker med ringe forudsætninger for at besidde en hund. I særdeleshed ikke en hund af krævende race.
- der er fokus på angribende hunde, men der mangler hidtil dokumentation for de enkelte angreb. Fokus på det faktum, at antallet af angreb er ligefremt proportionalt med antallet af importerede hunde med ukendt genetisk baggrund!! Ifølge tal fra Dansk Kennel Klub blev der i 2008 registreret 64 hvalpe. Dette tal står i skarp modsætning til, at der formodentlig er ca. 20.000 Amstaff-lignende hunde af ukendt oprindelse.
- Den nuværende hundelov er klar og utvetydig med hensyn til hunde, der forulemper og anretter skade. Loven er også klar mht. definition af ejerens ansvar og pligter. Den gældende hundelov er derfor fyldestgørende

Idet der ikke er dokumentation for, at dansk avlede Amerikanske Staffordshire Terriere eller tilsvarende massive racer med stambog fra Dansk Kennel Klub har anført skade i væsentligt omfang, er der al mulig grund til at fokusere på den ukontrollerede import af hunde med tvivlsom baggrund.

Ændringer i den nuværende hundelov vil omfatte alle hundeejere i Danmark. Der er over 500.000 hundeejere i Danmark, hvoraf en brøkdel udgør et problem. De skærpede restriktioner, som er på tale, vil omfatte det fåtal, hvis hund er til gene for sine omgivelser, men lovændringerne vil samtidig få konsekvenser for mere end 400.000 ansvarlige hundeejere! Forbud mod bestemte racer og påbud om "hund i line" er derfor lovforslag, som er utidssvarende, og som vil være nyttesløse set over en årrække. Generelle forbud og generelle påbud kan derfor ikke betragtes som en langsigtet og acceptabel løsning.

Der er ingen tvivl om, at den nuværende hundelov skal ændres, men det kan diskuteres, i hvilket omfang loven skal skærpes og ændres, således at ændringerne ikke rammer tilfældige borgere. Et overvejende og aktuelt problem er de reelle muligheder for at håndhæve den allerede gældende lov. Politiet har ikke de fornødne ressourcer til en effektiv håndhævelse, da de færreste betjente har tid til at gå daglige ture i byernes grønne områder, hvor hundene oftest færdes. Et dyreværns politi eller en særlig dyreværnsenhed kan derfor være et aktuelt alternativ. En sådan enhed vil bibringe øgede muligheder for at håndhæve lovgivningen, og vil samtidig aflaste politiet. Idet dansk retspleje giver mulighed for at give et dyreværns politi/en dyreværnsenhed beføjelser til at gribe ind i tilfælde af overtrædelser, bør det alvorligt overvejes at uddanne personer med en kynologisk baggrund til at varetage håndhævelse af hundeloven.

Følgende forslag kan dæmme op for de aktuelle problemstillinger, det danske samfund står over for:

1. Der skal fremover stilles væsentlig større krav til enhver, som vil anskaffe sig en hund.
 - 1.1. Ejeren skal gennemgå en uddannelse/bestå en prøve, som indeholder væsentlige og grundlæggende punkter omkring lovgivning, adfærd, hundens sprog, pasning m.v.

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 6070 4152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

- 1.2. For hunde som besidder brugshundeegenskaber, hyrdehundeegenskaber - eller racer som på anden måde stiller særlige krav til motion og aktivering - skal besidder gennemgå et særligt kursus eller kunne godtgøre, at han/hun har det fornødne kendskab til den aktuelle race, således at hundens behov tilgodeses, og at hunden således ikke bliver til gene eller ulempe for sine omgivelser.
 - 1.3. Der kan indføres en merit-ordning for ejere, der har relevant uddannelse og kendskab til hunde.
 - 1.4. Ved ethvert ejerskab indføres et certifikat, som beskriver ejerforhold, ejers uddannelse, chip/tatoveringsnummer m.v. Certifikatet skal altid bæres og forevises på politiets forlangende.
 - 1.5. Der indføres skat eller punktafgift på alle hunde. Afgiften kan evt. gradueres efter hundens størrelse og egenskaber.
2. Der etableres en registersamkøring af forsikringsselskabernes og Dansk Hunderegisters databaser. Andre instanser kan eventuelt være aktuelle.
 - 2.1. Det centrale register administrerer certifikater, ejerforhold, ejerskifte, registrerede skader m.v.
 - 2.2. Ved overdragelse af en voksen hund, har hundens nye besidder tre uger til at ajourføre ejerforholdet i det centrale register.
 - 2.3. Alle administrative omkostninger påhviler til en hver tid besidderen af hunden.
3. Der etableres en database, hvor alle hunderacers oprindelige egenskaber registreres. Databasens primære formål skal være oplysning, og databasen skal være tilgængelig for alle.
 - 3.1. Databasen skal udelukkende indeles i forhold til hunderacers egenskaber og temperament, således at den bliver et værktøj for instanser, som har brug for fakta om en hund i en given situation. Oplysninger i databasen udarbejdes på baggrund af oplysninger fra Dansk Kennel Klub, adfærdsbehandlere, dyrlæger, forsikringsselskaber og andre med relevante oplysninger. Oplysninger fra forskellige instanser skal medvirke til at give et realistisk billede af racerne samt til at imødegå glorificering og salgsfremmende argumenter af den enkelte race.
4. Alle hvalpe skal være registrerede og mærkede, senest når de er 8 uger gamle.
 5. Strafframmen for overtrædelse af importregler hæves markant.
 - 5.1. Regler vedrørende indførsel af hvalpe uden TRACES-pas eller følge med modertæve skærpes væsentligt.
 - 5.2. Der indføres importforbud af visse racer. Forbudet gælder hunde, som ikke er stambogsført i en forening under FCI.
 6. Strafframmen for overtrædelse af hundeloven hæves væsentligt.
 7. Der etableres et dyreværnspoliti/en dyreværnsenhed med juridiske beføjelser, som reelt aflaster politiet (beskrevet ovenfor).

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 6070 4152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

- 7.1. Med henblik på fremskyndet effektuering kan dyreværnsmyndigheds/dyreværnsenhedens opgaver prioriteres i en indkørfase med særlig fokus på akutte problemstillinger vedrørende særlige hunderacer. Etablering af dyreværnsmyndighed kan blandt andet finansieres gennem tidligere nævnte afgifter på hunde.
 - 7.2. Såvel politimyndighed som et evt. dyreværnsmyndighed bevilges hjælpemidler, der giver mulighed for at verificere ejerskab, tidligere forseelser o.lign. på stedet.
8. Hvis en hund anretter skade, kan besidderen pålægges at gennemgå et opfølgende kursus for egen regning hos en hundesagkyndig.
- 8.1. Besidderen kan endvidere pålægges personligt erstatningsansvar samt krav om betaling af udgifter i forbindelse med sagsbehandling. Dette punkt skal betragtes tillæg til den eksisterende hundelovs §8.

I den aktuelle debat taler flertallet for et forbud mod hold af bestemte hunderacer. **Enkelte, men væsentlige synspunkter taler imidlertid IMOD yderligere forbud.**

- Iflg. BEK nr. 748 af 14/11 1991 til hundeloven er det forbudt at holde racer som Pittbull terrier og Tosa samt blandinger, hvori disse indgår. Bekendtgørelsen har haft begrænset virkning, da Tosaen – og blandinger med denne race - formentlig ikke forefindes i Danmark, men samtidig er der begrundet mistanke om, at opblomstringen af racen Amerikansk Staffordshire Terrier via tvivlsomt import har indført individer, som kan formodes at besidde Pittbull-gener. Der er tale om hunde med et andet racenavn, men der er samtidig tale om hunde som både fænotypisk og genotypisk har store ligheder med Pitt-bull Terrieren. (Ifølge danske opdrættere - som avler Amerikansk Staffordshire Terrier iht. Dansk Kennel Klubs kriterier - er enhver Amstaff, som er indført til Danmark med en stambog fra Dansk Racehunde Union en blandingshund).
- et yderligere forbud mod bestemte racer vil - ud fra den historiske empiri - kun have en formodet effektiv virkning i en begrænset årrække.
- det kan i høj grad frygtes, at yderligere forbud mod bestemte racer hos visse målgrupper kan medføre en popularisering af andre krævende racer.
- målgrupper, som ønsker en hund med en bestemt signalværdi, vil kunne rette interessen mod blandt andet gruppen af voldtende hyrdehunde. I denne gruppe findes racer som Kangal, Ovcharka, Pyreneerhund, Anatolsk hyrdehund m.fl. Disse racer arbejder selvstændigt uden kommando, og de kan være genetisk disponerede for at dræbe alt levende, som ikke "hører til flokken". En popularisering af disse racer vil derfor kunne medføre særdeles alvorlige problemer og uoverskuelige konsekvenser i det danske samfund.

På baggrund af ovenstående fire punkter er det Hundens Tarv's klare opfattelse, at yderligere forbud imod bestemte hunderacer ikke vil løse problemet, men derimod flytte problemet til andre racer, som vil kunne medføre endnu større problemer end hidtil set.

Gyvelvej 17
4200 Slagelse
Telefon: 6070 4152
info@hundenstarv.dk
www.hundenstarv.dk

Ud fra et samfundsmæssigt samt et lovgivningsmæssigt perspektiv, er det absolut vigtigt at være bevidst om, at selv den mindste hund kan anrette skade på mennesker og ting, hvis ejeren er uopmærksom et øjeblik. Hvad end hunden er lille, stor, selskabshund, brugshund, jagthund, væddeløbshund eller andet, skal fokus holdes på fakta: Det er ikke hunden, der udgør et problem – det er ejerens manglende viden, ejerens manglende ansvarsfølelse og ejerens ligegyldighed, der skaber problemer!

Enhver hund i Danmark udgør et problem, hvis ikke hundens ejer udviser ansvar.
Ingen hund i Danmark udgør et problem, hvis hundens ejer udviser ansvar.
Dette gælder ALLE HUNDE UANSET RACE!

Underskrevet

Christian M. Birkemark
Formand for bestyrelsen

Maj-Britt Haastrup

Fra: Christian M. Birkemark [christian.b@hundenstarv.dk]
Sendt: 21. september 2009 09:49
Til: Michelle Argir
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Foreningen Hundens Tarv's kommentarer til "forslag til lov om ændring af hunde og dyreværnsloven"

Vedhæftede filer: Hundens Tarvs kommentarer.pdf

Til justitsministeriet

Reference:
Sagsnr.: 2009-5400-0016
Dok.: MAR40686

Vedhæftet foreningen Hundens Tarv's kommentarer til emnefeltets lovforslag.

Foreningen Hundens Tarv er ikke på høringslisten. Men da Hundens Tarv's hovedformål er, at arbejdet for generelt bedre forhold for hunde i Danmark, med særligt fokus på familiehunden, mener vi at have relevante kommentarer til lovforslaget.

Hundens Tarv finder det endvidere rimeligt, at foreningen sættes på høringslisten i fremtidige lignende sager.

Med venlig hilsen
Christian M. Birkemark

Hundens Tarv
Bestyrelsesformand
Christian M. Birkemark
Gyvelvej 17
4200 Slagelse

Telefon: 5850 2657
Mobil: 2149 4776
E-mail: christian.b@hundenstarv.dk
Web: www.hundenstarv.dk

Støt *Hundens Tarv* med en donation.
Sikker betaling: Tryk på knappen "betal med ewire"

Vestre Landsret
Præsidenten

Modtaget 12/9.09
Dyrevelfærdskontoret

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-48-09
Den 21/09-2009

I et brev af 11. september 2009 (Sagsnummer 2009-5400-0016) har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Nedsættelse af mærknings- og registreringsalderen, udvidelse af snorpligten, aflivning af hunde, der skambider, og midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes efter anmodning elektronisk til mar@jm.dk og mbh@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 5

2009 NR. 5400.0016.

Justitsministeriet
Slotsholmgade 10
1216 København K

Modtaget i 23/9.09
Dyrevelfærdskontoret

22. september 2009
6.2.1.14

Hørings svar til Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Dyrenes Beskyttelse er overordnet set tilfredse med, at der allerede nu fremsættes ændringsforslag til lov om hold af hunde og dyreværnsloven, selv om det af Justitsministeriet nedsatte udvalg til behandling af hundeloven langt fra er færdig med sit arbejde. De berørte ændringer tilhører den gruppe af forbedringer af lov om hold af hunde, Dyrenes Beskyttelse er enig i. Selveftølgelig under forudsætning af, at lov om hold af hunde og evt. dyreværnsloven atter revideres, når udvalget har afsluttet sit arbejde.

Dyrenes Beskyttelse har nogle enkelte kommentarer til det forslag, der er fremkommet fra Justitsministeriet.

1. §1, stk. 1 bør affattes således:

"Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, før den er 8 uger gammel, er mærket og registreret. Fra hunden er 4 måneder gammel, skal besidderen af en hund endvidere sørge for, at hunden bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse samt *telefonnummer*."

Ved at skrive *før* sikres det, at en hund ikke kan sælges, før den er registreret. Ansvar for registreringen tilfalder derfor entydigt opdrætteren/sælgeren.

Ved at pålægge hundens besidder også at angive *telefonnummer* på hundens navneskilt sikres, at ejeren i mange tilfælde lettere kan kontaktes, såfremt en hund er løbet bort, ofte så politiets medlemkomst ikke bliver nødvendigt for at finde kan komme i kontakt med besidderen.

2. § 3, stk. 1 og 2 bør affattes således:

"I byer og områder med bymæssig bebyggelse med over 200 indbyggere samt hvor der er forsamlet mere end 50 mennesker (markeder, dyrskuer, koncerter eller andre sammenlignelige arrangementer) er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel eller som publikum i kraft af en billet har adgang til, uden at de føres i snor. Snoren skal være så kort, at hunden kan holdes tæt ind til ledsageren. Kommunalbestyrelsen kan dog ved skiltning udpege områder, hvor løse hunde er tilladt, hvis hunden er ifølge styrelsen kan dog ved skiltning udpege områder, hvor løse hunde er tilladt, hvis hunden er ifølge med en person, der har fuldt herredømme over den.

stk.2. Hvis hunde på steder omfattet af stk. 1, 1. pkt., færdes løse, skal politiet lade dem optage og underrette besidderen. Er hunden ikke mærket og registreret, fremlyses den. Det gælder dog ikke, hvis hunden bærer skilt som nævnt i §1, stk. 1, 2. pkt. Hvis besidderen ikke inden 3 døgn efter, at underretning eller fremløsning har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Eventuelt over-skud ved afhændelsen tilfalder ejeren, hvis vedkommende melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen."

DYRENES BESKYTTELSE

Dyrevelfærdskontoret
Akt.nr. 9

2009 NR. 5400.0016

Alhambrevej 15 1826 Frederiksberg C tlf. 33 28 70 00 fax 33 26 14 60
CVR nr. 21 70 74 14 email: db@dyrenes-beskyttelse.dk www.dyrenes-beskyttelse.dk

Det er Dyrenes Beskyttelses erfaring, at det ikke mindst er de små landsbyer, der er plaget af løsgående hunde. Ved at ændre bymæssig bebyggelse med over 1.000 indbyggere til 200 indbyggere, kommer langt de fleste landsbyer med ind under loven. Det er endvidere Dyrenes Beskyttelses erfaring, at på markedspladser, ved koncerter o.l. udgør løsgående hunde et problem, hvorfor vi mener, at denne type af samlinger af mennesker også bør medtages i loven. I bemærkningerne til ændringsforslaget på side 33 omtales den såkaldte flexiline. Det er vores opfattelse, at det er risikabelt således at "godkende" en bestemt type line. Netop flexilinen har vi lidt betænkeligheder ved af flere grunde:

- En stor hund for enden af en flexiline har besidderen ikke nødvendigvis kontrol over
- En lille arrig terrier eller lignende for enden af en flexiline kan sagtens provokere en anden hund til angreb
- Endelig er det vel et spørgsmål, om låsen på en flexiline altid er så stærk, at den kan holde, såfremt en tung hund pludselig springer frem, selv om den holdes tæt til kroppen.

3. §3, stk. 3, ophæves

Ingen kommentarer

4. § 3, stk. 4, der bliver stk. 3

Ingen kommentarer

5. § 3, stk. 6, der bliver stk. 5

Ingen kommentarer

6. § 6, stk. 3-6

"Stk. 3. Hvis et pålæg efter stk. 2, nr. 1, overtrædes, kan politidirektøren træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 4. Hvis en hund *uprovokeret* har skambidt et menneske eller en hund/kat, skal politiet lade hunden aflive.

Stk. 5. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive, jf. stk. 2, nr. 2, eller stk. 3 eller 4, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 6. Overflyttes hunden til en anden politikreds, skal besidderen underrette politiet i denne om et pålæg udstedt efter stk. 2, nr. 1

Som dyreværnsforening bliver Dyrenes Beskyttelse nødt til at protestere mod den situation, der kan opstå, hvor en hund i et hundeslagsmål skambider en anden hund, der måske har fremprovokeret slagsmålet.

Endvidere bliver vi nødt til at insistere på, at selv om der endnu er uafklarede punkter med en registrering af ejeren, skal pålægget følge såvel ejer (måske tidsbestemt) som hund.

7. I § 6 b, stk. 1 og § 6 c, stk. 1, ændres "eller stk. 4" til "eller stk. 3 eller 4"

Ingen kommentarer

8. § 6 c, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

"Stk. 2. Rettidig klage over en afgørelse truffet af politidirektøren efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 3, har opsættende virkning, medmindre Rigspolitiet træffer anden afgørelse.

Stk. 3. Rettidig klage over en afgørelse truffet af politidirektøren efter §6, stk. 4, har ikke opsættende virkning, medmindre Rigspolitiet træffer anden afgørelse"

Ingen kommentarer

9. § 7 ophæves

Ingen kommentarer

10. I §8, stk. 3, ændres "Assurandør-Societetet" til "Forsikring & Pension"

Ingen kommentarer

11. §12, stk. 1

Ingen kommentarer

§ 2

Dyrenes Beskyttelse har ingen kommentarer til den foreslåede loytekst, men til bemærkningerne nederst side 29 " alene at ske i de tilfælde, hvor den politimæssige efterforskning er bragt så langt" kunne man ønske sig teksten ændret til "*alene at ske i de tilfælde, hvor politiets skøn eller hvor den politimæssige efterforskning er bragt så langt*".

Dette set ud fra den betragtning, at den politimæssige efterforskning erfaringsvis ofte tager så lang tid, at det er til væsentlig ulempe (forbudt i henhold til dyreværnslovens § 1) for dyrene.

§3

Ingen kommentarer

§4

Ingen kommentarer

Med venlig hilsen

Britta Riis
direktør

Dyrenes Beskyttelse

Østre Landsret
Præsidenten

Jmt. Mdt.
23 SEP. 2009

Den 21 SEP. 2009
J.nr. 40A-ØL-52-09

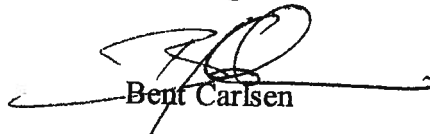
Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

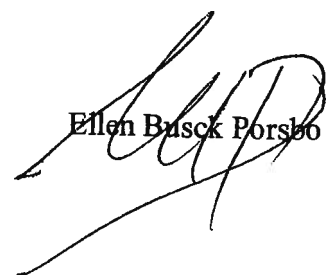
MCO

Justitsministeriet har ved e-mail af 11. september 2009 (Sagsnr. 2009-5400-0016) anmodet om en udtalelse om forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400 . 0016

Akt.nr. 10

Maj-Britt Haastrup

Fra: Lene Katstrup [lenekatstrup@hotmail.com]
Sendt: 23. september 2009 20:20
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar vedr. Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven med høringfrist den 25.9.2009
Vedhæftede filer: Høringssvar sept 2009.docx; OASA anbefalinger vedr kamphunde 9.9.2009.pdf; Generelle argumenter mod båndtvang.docx; KD Der er stor forskel på hunde 15.9.2009.docx

Hermed høringssvar vedlagt som fil samt bemærk yderligere 3 filer

Mvh

Lene Katstrup

NY Windows Live Messenger GRATIS! [Hent den her!](#)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400-0016

Akt.nr. 11

Høringsvar vedrørende Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven med høringsfrist den 25.9.2009

Først især vedr. kamphundeproblematikken:

1. Det er kamp-/muskelhundene, der udgør et problem, når vi taler om bid og overfald af mennesker og hunde – ikke den almindelige familiehund
2. Vi er imod en udvidelse af snorpligten for de almindelige hunde, det synes vi vil være en alt for stor begrænsning for den almindelige ansvarlige hundeejer og for hans eller hendes hund. (Vi vil være for en snorpligt for hunde af kamp- eller muskeltype, men foretrækker et forbud af disse hunde).
3. Vi bakker meget op om lovgivningstiltag, der begrænser eller indskrænker muligheden for, at almindelige mennesker kan holde hunde af kamp- eller muskelhundetype. Vi hælder dog mest til et forbud. Vi mener et forbud er muligt, hvis man i stedet for racer indfører en slags typebegreb. Hvis det er et forbud, man indfører, er man nødt til at indføre en overgangsordning for de personer, der allerede på nuværende tidspunkt har anskaffet sig en sådan hund. Et forbud bør være fremrettet mod nyanskaffelser.
4. Vores definition af disse kamphunde.

Vi henviser endvidere til Dyreværnsorganisationen OASA 's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde -kamphunde/muskelhunde maj 2009, opdateret sept.2009 samt kronik fra Kristelig Dagblad 15.9.2009 "Der er forskel på hunde". Desuden en argumentation vedr. hvorfor det ikke er ok med en generel båndtvang for ALLE hunde Se til sidste bilag 1-3.

Ad 1. Det har gået igen i pressen, at enkelte medlemmer af "Udvalget om hunde", der er nedsat for at rådgive Justitsministeren og Justitsministeriet i kamphundeproblematikken, har udtalt, at det fortrinsvis er andre hunde og andre dyr, disse hunde bider og overfalder og ikke mennesker. Det er ikke et billede de to forsikringsselskaber samt (FAH) har kunnet bekræfte overfor os, ved vores henvendelse til dem. Specielt Topdanmark og FAH har en statistisk opgørelse, der viser, at hunde af kamphunde- muskelhundetype er markant overrepræsenteret, hvad angår skader på mennesker, såvel som på andre dyr og på ting. Det samme billede får man fra hjemmesiden (www.kamphunde.info.dk), hvor der findes en liste over de sager, der har været omtalt i pressen, hvor det fremgår, at der også er tale om en del overfald og bid af personer, hvor disse typer af hunde også synes at være overrepræsenterede i forhold til andre hunde. Det har undret os, at et medlem af udvalget til Kristeligt Dagblad den 4.8.2009 udtalte, at kamphundene "bider oftere andre hunde, men når det drejer sig om mennesker, så er de ikke farligere end andre store hunde som schæfer og rottweiler". Dette passer ikke med mediebilledet eller med den statistik forsikringsselskaberne har udarbejdet, der er baseret på et ret stort antal hunde. Vi synes derfor, at det er specifikt overfor hunde af kamphundetype,

man skal gribe ind. Det er ulogisk at gribe ind overfor de helt almindelige familiehunde, hvor der ikke er en særlig ugunstig udvikling med flere skader eller en stigning i aggressivitet, der kan begrunde lovgivningsinitiativer overfor dem. Vi oplever, at de almindelige familiehundeejere tværtimod er blevet mere hensynfulde de senere år bl.a. takket være de udmærkede kampagner, som en del foreninger (bl.a. Dyrefondet og DKK) har kørt. Mange flere ejere samler f.eks. efterladenskaber op efter deres hunde i dag, og flere end før går til undervisning/træning med hunde og passer den med jævnlige dyrlæge besøg etc.

Ad 2. Vi finder derfor, at det er forfejlet at indføre en generel snortvang for alle hunde udover evt. på offentlige gader, hvor det kan overvejes af trafikikkerhedsmæssige grunde. (Vi finder dog ikke engang dette bydende nødvendigt).

Hundeadfærdseksperter og dyrlæger ved, at en hund for at blive harmonisk og udvikle sig socialt, har brug for igennem sin opvækst samt senere i sit liv mindst et par gange om ugen at få snoren af og have lejlighed til at omgås artsfæller og kunne udfolde sig frit. Her lærer hvalpene, hvordan de skal omgås andre hunde, og de voksne hunde får vedligeholdt deres sociale kompetencer dvs. deres indbyrdes "hundesprog". De får indlært en adfærdskodeks og kan også afkode de andre hundes signaler og sprog. Det forebygger konflikter. Hunde, der altid har snor på, udvikler meget lettere en forkert, kunstig og aggressiv adfærd. Dette skal ikke blandes sammen med, at man som ansvarlig hundeejer har en pligt til, når først hunden har udvist en tendens til aggressiv adfærd, altid at færdes med den med snor på. Nogle har anført, at hundeejerne jo blot kan opsøge de mange hundeskove, der findes, men for det første er der ikke så mange over hele landet. Og for det andet er det sådan, at mindre bemidlede, pensionister og andre, der måske ikke har bil og bor flere km. fra en hundeskov rammes hårdt og uden grund, af et forslag om en generel båndtvang for alle hunde. Det kræver ofte bil at komme til en hundeskov, hvis man ikke bor tæt på en sådan. Vi synes f.eks. ikke problemerne med kamphundene bør ramme en dame på 74 år (uden bil), der har en lille flink puddel, hun lufter hver dag på de grønne områder tæt på sin bopæl. Hun har måske gjort det, siden hunden var hvalp. Disse ture, der tit er hundens og dens ejers højdepunkt på dagen, hvor de møder andre mennesker - og hunden møder sine hundevener uden snor på, som den leger med - bør ikke pludselig begrænses. Denne hund og dens ejer er ikke til fare og generer ikke nogen, det er forkert, hvis hun pludselig kun må lufte sin hund med snor på. Damen og hendes hund kan ikke gøre for, at der er begyndt at komme en del hunde af kamphunde-/ muskeltype til landet, som giver problemer. Og i øvrigt vil en generel snortvang for alle hunde formentlig ikke hjælpe på problemerne med kamphundene.

En generel båndtvang for alle landets hunde overalt, bortset fra i hundeskove og evt. få andre områder, hvor der særskilt er meddelt dispensation for båndtvang, vil samlet set give en hundepopulation i landet, der vil bestå af hunde, der er mere ulykkelige, frustrerede og har en større tendens til aggressivitet overfor artsfæller, fordi de har et mere unaturligt og dårligt hundeliv, hvor de ikke mere får lov til at omgås de andre hunde i frihed. Dette gælder naturligvis ikke de hunde, der er så heldige, at de

jævnligt bliver bragt til en hundeskov eller på anden måde kan udfolde sig i frihed med mange forskellige artsfæller. Men det kan det store flertal af vores hunde jo ikke mere, hvis der indføres en generel snortvang.

Vi ville evt. kunne gå ind for en snorpligt på alle *"gader og veje, der er åbne for almindelig færdsel"*, men vi synes så, man i givet fald, at man skal opgive den foreslåede snorpligten også på *"stier og pladser, der er åbne for almindelig færdsel"*. Det er et for frihedsbegrænsende, indgribende og voldsomt indgreb overfor den almindelige hundeejer og hans eller hendes hund, der vil genere dem ganske meget i deres hverdag. Mange hundeejere vil, selvom de plejer at være loylydige, sandsynligvis ikke efterkomme pligten, hvis den også indføres på stier og pladser – Er "pladser" i øvrigt også små grønne områder? Hvordan skal man forstå "pladser"?

Ad 3. Vi vil anbefale et specifikt lov indgreb med et forbud eller en begrænsning af disse kamp-/muskelhundetyper. Vi finder et forbud er muligt. Se Ad 4. Efter vores vurdering findes der ikke andre muligheder, hvis vi vil dæmme op for kamphundeproblemet, som har nået et uacceptabelt omfang. Vi kan ikke uden en ny specifik lov gribe ind over for, at vise grupper af samfundsborgere er så skrappelløse, at de vil købe disse hunde og ubevidst eller bevidst behandle dem således, at de fremelsker de aggressive egenskaber, som ligger latent i disse hunde i langt højere grad end hos de andre racer.

Ad 4. Disse specielle hunde er et redskab, et kampvåben, der ikke hører hjemme hos den almindelige familie eller hundeejer. Hunde af kamphunderace eller -type defineres som hunde, der i de rette hænder og behandlet på den rigtige måde i en del tilfælde ikke volder problemer, men i andre situationer relativt let forvandles til et kampvåben, der på kort tid kan forvolde alvorlig legemsbeskadigelse og eventuel død for såvel andre hunde som mennesker på grund af deres store muskelkraft og tilbøjelighed til at udvikle en fastlåst og voldsomt aggressiv adfærd under visse betingelser.

Der har været en avlsmæssig bestræbelse på at skabe hunde, der i særlig grad har disse genetiske egenskaber i sig, især i udlandet og disse hunde kommer til Danmark via import. Ved målrettet avl kan man jo relativt let fremelske hundetyper, der er særligt aggressive over for især fremmede mennesker og over for andre hunde, hvis de også i deres opvækst opdrages med henblik på dette. Kamphunde holdes i en del tilfælde under primitive forhold og har tit ikke meget kontakt med mennesker ud over måske kamptræning. I nogen grad vil et forbud blot forebygge et hundehold, der i forvejen rummer mange ulykkelige hunde, der har sølle liv og holdes på uforsvarlig vis.

Det må understreges, at kun løsninger, der ikke giver politiet en del ekstraarbejde, kan bruges. Vi henviser til vedlagte mere udførlige anbefalinger (bilag 2) af, hvordan vi mener man kan gøre. Der er også en oversigt over de aktuelle racer/typer (13 styk) vi mener, skal forbydes. Det kan godt lade sig gøre. Vi har forholdt os til det

problem, at kamphundene ofte er blandinger eller ikke er registrerede, og hvis de er, så kan man tit ikke stole på hundens registreringspapirer eller stamtavle

Det kan man komme udenom ved at operere med et kamphunde-typebegreb og ved at indføre og nedsætte et effektivt og hurtigtarbejdende udvalg, der kan bistå politiet i aktuelle sager, hvor der er tvivl om hundens type eller race.

Udvalget skal inden for få dage kunne udtale sig om hundens type ud fra gode foto samt en kort beskrivelse af den pågældende hund. Listen skal revideres cirka hvert femte år, og vi bør forbedre den statistik, vi har på området samt bruge erfaringerne herfra.

I øvrigt i forhold til forslaget og ikke kun vedrørende kamp-muskelhundeproblematikken:

I forslaget § 1,6. stk. 4, side 2, foreslås teksten: *"Hvis en hund har skambidt et menneske eller et dyr, skal politiet lade hunden aflive"*. Det virker ikke så klogt, at der blot står ordet "dyr" her. Hvis man f.eks. forestiller sig, at en Jack Russell terrier fanger og skambider en undsluppen mink eller en rotte, så bør det jo ikke kunne medføre, at den skal aflives. Naturligvis ikke. Man kan evt. overveje, at der i stedet skal stå "en hund, der ikke selv angreb eller en kat, der ikke selv angreb". (Der står også i bemærkningerne, at der skal være tale om et sagesløst eller et uskyldigt menneske eller dyr). Skambidt bør måske defineres nærmere i selve lovteksten - og ikke kun i bemærkningerne, hvor det nu også bør uddybes yderligere. Også hvornår, der er tale om uskyldighed bør defineres og/eller beskrives lidt mere klart i vejledningen eller i lovteksten. Men det i dag blevet nødvendigt pga. udviklingen i samfundet, at politiet får mulighed for i de mest alvorlige tilfælde at kunne træffe afgørelse om aflivning uden en forudgående vurdering af en hundesagkyndig. Det er vi enige i.

Vedr. forslaget § 1,9. Side 3. § 7 ophæves, da det fremover bliver fødevareregionen, der skal meddele tilladelse. Vi ser pt. store problemer med dyreværn/dyrevelfærd blandt mange opdrættere og kenneler, herunder også ulovlig import af hundehvalpe mm. Vi finder, at reglerne om godkendelse og tilsyn med erhvervsmæssigt opdræt generelt bør "strammes" en del op. Det kan også være med til, at man forsøger at forebygge avl af aggressive og/eller usunde hunde. Bl.a. bør opdrætteren ikke selv kunne vælge den tilsynsførende dyrlæge, og denne bør udskiftes min. hvert andet år, så han eller hun ikke kommer for "tæt" på opdrætteren. Vi bør skelne mellem den rådgivende funktion og den kontrollerende funktion i forhold til dyrenes velfærd og

lovgivningen, selv om begge bør varetages af autoriserede dyrlæger. Det bør præciseres, hvor tit fødevareregionen mindst skal komme på besøg det enkelte sted afhængig af aktiviteten og evt. problemer. I dag står der i loven kun "lejlighedsvist", det er slet ikke godt nok. Og kontrolrapporten bør også offentliggøres, så hvalpekøbere og andre kan orientere sig på samme måde som borgerne kan ved levnedsmiddelkontrollen. Den tilsynsførende private dyrlæge skal forpligtes til at udarbejde en årlig rapport om sine tilsyn, som skal sendes til den lokale fødevareregion.

Vedr. forslaget § 2,1. Den her omtalte fratagne ret til at eje, bruge eller passe ... dyr ... Her bør som i det nævnes på side 2,6. vedr. pålæg indføres en pligt til at besidderen skal underretter den nye politikreds ved flytning – der bør i øvrigt stå en tidsfrist f.eks. senest fem dage efter flytning – begge steder. Der bør være et offentligt register, hvor dyreværnsorganisationer kan få informationer om dette.

Flere steder i loven går det igen, at "Politiet afholder omkostningerne ved hundens anbringelse men kan kræve beløbet refunderet af besidderen" (Lovens § 6b, stk. 4) og "Politiet afholder omkostningerne ved den sagkyndige undersøgelse af hundens adfærd, men politiet kan kræve beløbet refunderet af besidderen" (Lovens § 6a, stk.3). Se også side 11 i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at det overlades til politiets skøn, om besidderen skal refundere det beløb, politiet har afholdt ved hundens anbringelse, og det samme gælder udgifter til hundens aflivning omtalt side 15. Vi mener, der her er behov for en opstramning. Ordet "kan" er ikke godt nok, der skal så at politiet "skal/har pligt" til at inddrive beløbet hos besidderen, så besidderen kommer til at hæfte lige så meget for dette beløb, som for en bøde. Vi finder det er helt urimeligt, hvis samfundet skal afholde udgiften.

Klagemulighed, når politiet opgiver at forfølge en anmeldt dyreværnssag

Der er en meget væsentlig problemstilling, som vi ikke ser indeholdt i det foreliggende forslag. I sager, hvor man som privatperson eller organisation anmelder en overtrædelse af dyreværnsloven og efterfølgende ønsker at klage over politiets afgørelse f.eks. om ikke at rejse tiltale, får man altid en rutinemæssig afvisning fra Statsadvokaten, hvor der står, at man ikke er klageberettiget, fordi man som person eller organisation blot var anmelder, men ikke var den forurettede part. Men den forurettede part var jo et eller flere dyr, måske nogle hunde, der som bekendt ikke selv kan skrive klagebreve. Det forekommer derfor helt forkert.

I dyreværnssager vil det ofte være en tredje part, som anmelder forholdet. Det bør der tages højde for i loven gennem en indførelse af ret til at klage og en ret til information om sagens udfald, og evt. anke afgørelser etc. til tredje part.

24.9.2009

Axel E. Sørensen formand for Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret

Gl. Køge Landevej 268 B, 2650 Hvidovre

www.alledyrsret.dk

Tlf. 40 86 45 03

Mirja Holm Thomsen, Cand.jur. og formand for Dyreværnsorganisationen OASA

Faksegade 10

2100 København Ø

info@oasa-dk.dk

www.oasa-dk.dk

Tlf . 26 20 67 10

Lene Katstrup, dyrlæge

Parkhøjvej 60, 3660 Stenløse

Tlf. 21 46 83 80

Bilag 1. OASA 's anbefalinger vedr. kamphunde, vedlagt som fil

Bilag 2. Der er stor forskel på hunde Kronik i Kristeligt Dagblad: <http://www.kristeligt-dagblad.dk/artikel/338381:Kronik--Der-er-stor-forskel-paa-hunde?all=1>

Bilag 3. Vedlagt som fil: Generelle argumenter for hvorfor det IKKE er ok med en generel båndtvang for ALLE hunde pga. problemerne med kamphunde

Dyreværnsorganisationen OASA's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde - kamphunde/muskelhunde, maj 2009

Ansvar og problematikken

Det er så ofte sagt, at hændelser ved aggressive hunde er ejerens skyld, så man derfor ikke kan laste hunden. Med denne begrundelse anføres det så, at man derfor ikke bør indføre regler om, at hunde, der har angrebet og bidt alvorligt, kan kræves aflivet af politiet (disse regler findes i dag) eller regler, hvorefter visse racer underkastes særlige begrænsninger eller helt forbydes.

Der er noget rigtigt i dette. Der findes jo hunde af kamphunderaceafstamning, som er venlige og velfungerende hunde, der ikke bider hverken andre hunde eller mennesker. Men dette forhindrer jo ikke, at vi alligevel bliver nødt til at indse, at situationen herhjemme nu er sådan, at vi politisk set bliver nødt til at gøre noget.

Hunde af kamphunderacerne* (se tilføjelse side 6-9 vedr. typer/racer) er potentielt farlige. *De er som et våben eller redskab, der i de rette hænder og behandlet på den rette måde ikke volder problemer, men i andre situationer forvandles til et kampvåben, der ikke kan stoppes, og som på kort tid kan forvolde alvorlig legemsbeskadigelse og evt. død for såvel andre hunde som mennesker.* Det er måske unfair, hvis vi fra samfundets side indfører regler, der medfører begrænsninger i dette farlige hundehold, når det er menneskene, der ofte har skylden. Hundene, også kamphunde, kan jo være som almindelige hunde, hvis de behandles med omsorg, kærlighed samt opdrages ordentligt. Men der findes næppe andre muligheder, hvis vi vil dæmme op for problemet, som har nået et omfang, der nødvendiggør, at der handles. Vi kan ikke uden en ny lov/nye regler gribe ind overfor, at vise grupper af samfundsborgere er så skrappelløse, at de vil købe disse hunde og i deres omgang med dem og deres opdragelse behandle dem således, at de vil gøre meget for at fremelske lige præcis de aggressive egenskaber, som ligger latent i disse hunde i højere grad end hos andre racer* (igen se side 6-9 for definition af typer/racer). Samtidig opstår der pga. denne situation og pga. efterspørgslen en avlsmæssig bestræbelse på at skabe hunde, der i særlig grad har disse genetiske egenskaber. Et målrettet avlsarbejde vil ret hurtigt kunne fremelske en overvægt af individer, der er modige og aggressive overfor mennesker og andre hunde, hvis de også i deres opvækst, dvs. miljømæssigt, opdrages med henblik på dette. Vi ser ofte, at disse hunde i hverdagen behandles dårligt og råt. De lever i en del tilfælde under kummerlige vilkår i bure eller i små rum i kældre, ejerens carport, på øde landejendomme, under primitive forhold uden varme og uden brikse at ligge på etc. Desuden har de ofte ikke meget kontakt med mennesker, og hvis de har kontakt, så er det mest kamptræning. Et forbud mod disse hunde vil i de fleste tilfælde blot forebygge et hundehold, der i forvejen rummer mange ulykkelige hunde, der har sølle liv og holdes på uforsvarlig vis.

Problemets størrelse

Problemets størrelse er betydeligt. Visse områder af landet er hårdt ramt. Der har været mange eksempler på såvel personoverfald/angreb på såvel mennesker som hunde. Nogle steder kan man ikke mere lufte især små venlige hunde, uden konstant at være på vagt overfor om der kommer en ejer med en kamphund. Når vi påtænker, at det for mange borgere - ikke mindst ældre mennesker - er meget væsentligt for dem at holde hund, at det er noget, der giver dem sociale oplevelser, motion og livskvalitet, så indser vi, at det er et alvorligt problem. Fra foreningens side har vi kendskab til en del tilfælde af meget alvorlige overfald på små hunde, som disse kamphunde opfatter som fjender eller jagtobjekter. Mange gange overlever den anden hund ikke, eller den beskadiges så voldsomt, at den får alvorlige varige mén. Prøver ejeren at lægge sig imellem, bliver han eller hun ofte bidt alvorligt. Et af de seneste eksempler endte med, at ejeren med nød og næppe fik reddet resterne af sin lille hund, men selv fik bidt en finger af. I et andet tilfælde fik ejeren adskillige brud på hoften, der medførte mén og en langvarig sygemelding. Ofte er ejeren af kamphunden langt væk, før man kan nå at gøre noget, og ikke sjældent var det ikke første gang, hunden har gjort noget sådant. For politiet er disse sager tunge at opklare og gøre noget ved, og det ville vel også være mere rimeligt, at man i stedet gjorde det ulovligt at holde den slags hunde. Der findes jo mange andre racer og typer af hunde. Når en hundeejer har oplevet, at se sin hund blive angrebet og måske blive flået, mens den skreg og skreg, så er det vores erfaring, at denne oplevelse er så rystende og chokerende, at den påvirker personens psyke i en grad, så det giver varige sår på sjælen. Vi har hørt om steder i landet, hvor familier ikke mere tør at lade deres skolebørn gå med familiens lille terrier eller puddelhund om eftermiddagen, når barnet kommer hjem fra skole. Det kan ikke være meningen. Mange ældre er blevet bange for at lufte deres hunde især om aftenen, inden de skal i seng. Der er også tilfælde, hvor kamphunde direkte har gået efter at angribe mennesker. Dette er blot endnu mere alvorligt og uacceptabelt. Og det medfører også i sig selv, at vi næppe kommer udenom, at noget bør gøres for at forebygge disse sager. Der bør gøres noget, der ikke giver politiet meget ekstra arbejde, og også hvad det angår, vil et forbud mod disse hunde være bedst. Det er blevet nævnt, at der nok findes ca. 20.000 af den type hunde for nærværende herhjemme og antallet vurderes til at være stigende. Mange af disse hunde er ikke registrerede. Der refereres i pressen om mange tilfælde af overfald, et til flere om ugen. Der bliver også arrangeret deciderede hundekampe med disse hunde visse steder i landet.

Vil et forslag om at forbyde disse hunde ikke ramme forkert?

De mennesker, der rammes af et forslag om at forbyde eller begrænse holdet af kamphunde, som ikke holder hunde af kamphunderacerne for at træne dem til eller bruge dem til at angribe, men som tværtimod kan "styre" disse hunde, så hundene er som almindelige hunde – og de findes jo – vil blive ramt uretmæssigt af en sådan begrænsning. Men det finder vi, der ikke er noget at gøre ved. Det er sørgeligt, men nødvendigt. På den anden side er der så utrolig mange andre racer, disse personer kan vælge imellem, når de skal anskaffe sig en hund. Der kan laves overgangsordninger, så personer, der i dag har en kamphund, der ikke har været problemer med, får lov at beholde den, men bare ikke må genanskaffe sådan en hund.

Mundkurv

Det har været forslået, at man kan indføre pligt til at kamphunde skal bære mundkurve, når de luftes på gaden eller i parker, men som sagt lever det store flertal af disse hunde under kummerlige forhold, hvor ejeren ikke holder af dem, men kun har dem som potensforlængere og/eller for at bruge dem til de ulovlige hundekampe. At indføre bestemmelser om, at hundene skal bære mundkurv gør blot deres lidelser endnu større. Desuden vil påbuddet være meget svært at sikre overholdt. (Det kan dog være et bedre alternativ end intet at gøre, for som det fremgår, mener vi i foreningen, at politikerne bliver nødt til at gøre noget ved problemerne).

De almindelige ansvarsfulde hundeejere

Vi synes også det har betydning for vores indstilling til problemet med kamphunde/aggressive hunde, at omfanget er så stort, at det uløst kan være med til at kompromittere de andre almindelige pæne ordentlige og hensynsfulde hundeejere, så de ender med at få begrænset deres mulighed for at færdes med deres hunde, selvom det ikke er dem, der skaber problemet. Vi ser, at der af og til bliver indført båndtvang visse steder, hvor det er ulogisk, og hvor hundene tidligere blev luftet og fik lov at lege med hinanden uden snor. Dette er en forkert tendens, idet hunde, der fra små af og siden hyppigt møder mange andre hunde og også får lov til at omgås og lege frit uden snor med andre hunde, meget sjældent udvikler aggressive tendenser, fordi de så bliver sociale hunde (dvs. de lærer hundesproget overfor andre hunde af mange forskellige slags). Det vil sige mange grønne områder/hundeluftesteder, hvor man kan tage snoren af, i høj grad forebygger hundebid og hundeagressioner. Kamphunde og frygten for kamphunde får ønsket om restriktioner og begrænsninger for, hvor man må tage hunde med samt, hvor man må lufte dem også uden snor til at brede sig. Derfor må det være i de "ordentlige" og ansvarlige hundeejeres interesse, at der indføres ny lovgivning, der effektivt dæmper op overfor de store problemer med kamphunde. Dansk Kennelklub taler i deres medlemsblad for november 2008 om en "eksplosion i antal af sager". Og i deres omtale fremgår det tydeligt, at de ikke mener, at politiet overhovedet håndterer disse sager ordentligt. Vi er helt enige i dette, men det er jo også almindelig viden, at politiet i disse år er overbebyrdet, hvilket kun må støtte, at man i stedet søger lovgivningsmæssigt at stramme op, så sagerne forebygges eller forhindres.

Hvad vi vil foreslå, tre muligheder, A, B og C. Vi foretrækker forslag A.

Enten

- A. Man forbyder fremtidig anskaffelse, opdræt og hold af hunde, hvor det ikke kan dokumenteres, at der højst er 1/8 af kamphunderacer/type* i den pågældende hund. Det skal være op til ejeren at kunne dokumentere dette, således at to dyrlæger udpeget af politiet eller Dansk Kennelklub skriftligt siger god for denne dokumentation og for at hunden ikke ved sin adfærd og sit udseende generelt virker som en kamphund. Kan denne dokumentation ikke skaffes, skal man gå ud fra, at hunden er en kamphund, hvis den ellers vurderes til at være racetypisk i udseende og adfærd (se side 6-7). Nuværende kamphunde kan ejeren beholde, dog skal disse da snarest registreres hos Fødevarestyrelsen eller anden myndighed (mod brugerbetaling). Og der skal udformes en vejledning til politiet om, at politiet skal skærpe deres opmærksomhed samt huske at anvende deres mulighed (den ny lov fra 2003) for at kræve aflivning af hunde, der har bidt, især når det gælder hunde af disse racer. Man bør indskærpe, at hundens race/type skal indgå i en bedømmelse af disse sager, hvor kamphundetype eller oprindelse bør være en skærpene omstændighed. Det bør indskræpes, at vedr. nuværende kamphunde, som er afskaffet inden forbudet trådte i kraft, bør aflivning foretrækkes i de tilfælde, hvor det er en mulighed efter bid/overfaldsepisoder, frem for påbud om mundkurv.

eller

- B. Hold af hunde, hvor det ikke kan dokumenteres, at der højst er 1/8 kamphunderace i den pågældende hund, er kun lovligt, såfremt ejeren sørger for registrering senest en måned før hundens anskaffelse. Kun chipmærkede hunde kan registreres, og ejeren eller andre har pligt til, at have det pågældende registreringscertifikat på sig, når han eller hun færdes udenfor sin bolig med hunden. Registreringen skal omfatte kamphundeejeren selv og den hund, det drejer sig om, med en del detaljer om hunden (anskaffelsesdato, hundens stamtavle, oplysninger og sælger, vellignende foto af hunden, dens signalement, chipnummer osv.). Registreringen skal ske hos en relevant offentlig myndighed evt. Fødevarestyrelsen. Ejeren skal have pligt til at sørge for uophørligt at meddele adresseændring, hundens død, ny hund etc. Hold af kamphund skal være pålagt pligt til, forinden hunden er ni måneder og/eller senest tre måneder efter anskaffelsen at have gennemgået en relevant godkendt kursusrække med og uden hund med fokus på sikkerhed og lydighed, opdragelse, lovgivningen samt forsvarligt hold af hunden. Desuden skal der være pligt til opfølgingskurser en gang årligt, hvor kursusinstruktøren (der skal være specielt certificeret og godkendt til det evt. af DKK) skal have pligt til at indberette, hvis han eller hun fandt hunden farlig, eller hvis ejeren ikke havde styr på hunden. En ejer må maksimalt have to kamphunde. Gebyret for registrering skal pålægges ejeren og være sådan, at det fuldt ud dækker udgifterne. Også kurserne skal

**Dyreværnsorganisationen OASA's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde.
Kamphunde/muskelhunde, maj 2009**

fuldt ud finansieres af ejerne. Hvis en ejer til en kamphund ikke overholder disse krav, skal politiet have pligt til straks at sørge for, at hunden aflives eller evt. overdrages til en anden ansvarlig og "godkendt" kamphundeejer. (Der skal udformes særlige regler for opdræt af hunde af kamphunderacer).

- C. Pligt til at sørge for at enhver hund af kamphundetype/eller -race (se side 6-9 for definition) har mundkurv på, når den befinder sig udenfor ejeren/besidderens forsvarligt indhegnede have samt til, at den altid kun bliver luftet i snor af en stærk person over 25 år. Også registrering af hunde hos myndighederne (mod fuld brugerfinansiering) og kun tilladelse til personer over 25 år.

Udarbejdet af Lene Katstrup, dyrlæge og Mirja Holm Thomsen, Cand.jur. og formand for Dyreværnsorganisationen OASA

*** Tilføjelse vedrørende kampracer – definition, typer**

Som vi skrev, er hunde af kamphunderacerne potentielt farlige. I de rette hænder og behandlet på den rigtige måde volder de ikke problemer, men i andre situationer forvandles de relativt let til et kampvåben, der på kort tid kan forvolde alvorlig legemsbeskadigelse og evt. død for såvel andre hunde som mennesker pga. deres store muskelkraft og tilbøjelighed til at kunne udvikle en fastlåst og voldsom aggressiv adfærd under visse betingelser. Dette er definitionen på en kamphund. Man kan i sin omgang med disse hunde og i sin opdragelse behandle dem således, at de aggressive egenskaber, som ligger latent i disse hunde i højere grad end hos andre racer fremelskes. Ved en efterspørgsel i samfundet vil der opstå en avlsmæssig bestræbelse på at skabe hunde, der i særlig grad har disse genetiske egenskaber. Et målrettet avlsarbejde kan indenfor ret få år fremelske overvægt af individer, der er modige og aggressive overfor mennesker og andre hunde, hvis de også i deres opvækst dvs. miljømæssigt opdrages med henblik på dette. En liste over kamphunderacer/typer, som den vi i det efterfølgende fremkommer med, skal derfor revurderes og evt. revideres ca. hvert 5. til 10. år efter erfaringer og en statistisk opgørelse over de alvorlige ulykker pga. aggressiv adfærd, der har været i denne periode. Målbevidste opdrættere og hundehandlere, der går efter at importere eller frembringe hunde med disposition for aggressiv adfærd for at tilfredsstille et behov hos bl.a. kriminelle eller andre hensynsløse hundeejere i samfundet, kan udvirke, at forholdene ændrer sig løbende. Der kan også være tale om helt nye racer, som vi endnu ikke kender herhjemme, som vil dukke op eller bliver nyimporteret. Politiets hold af hunde må formentlig undtages regler om muskelhunde/kamphunde.

Nedenfor følger en liste over de Kamphunde/muskelhunde som i dag (april 2009) fremstår avlet med henblik på, at fastlåst og voldsom aggression overfor andre hunde og/eller mennesker relativt let opstå eller fremelskes samtidig med, at hundene besidder en betydelig muskelkraft. Vi har delt listen op i tre afdelinger:

Gruppe 1. Liste over muskelhunde med aggressivt potentiale, som bør forbydes holdt i Danmark uden særlig tilladelse fra politiet:

Anatolsk hyrdehund

Amerikansk Bulldog

American Staffordshire Terrier også kaldet "Amstaff"

Boerboel / Boer Boel

Dyreværnsorganisationen OASA's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde.
Kamphunde/muskelhunde, maj 2009

Bully Kutta / Pakistansk kamphund

Cane Corso/ Cane Corso Italiano

Dogo Canario / Pero Pressa de Canaro

Dogo Argentino

Fila Brasileiro

Mastino Napoletano

Ovtcharka / Owtscharka, Centralasiatisk og Kaukasisk

Pitt Bull Terrier / Pittbull Terrier (er allerede forbudt)

Tosa (er allerede forbudt)

For at hundeholdet skal være ulovligt må der være tale om, at den pågældende hund er racetypisk og som af sagkyndige vurderes til at være en hund tilhørende eller ifølge stambog er fra en af ovennævnte racer. Hvis det kan dokumenteres af ejeren, at hunden maximalt indeholder 1/8 af en af ovennævnte racer, og den i øvrigt ikke kan anses for at være farlig for sine omgivelser, bør den undtages for forbudet. Kun i disse tilfælde bør der dispenseres. **(se nærmere vedr. dette side 6)**

Gruppe 2. På observationsliste:

Akita Inu, Alano espanol, Ca de bestiar, Cao fila de sao miguel, Great japanese dog, Manchester terrier, Mastino Espanol, Shar Pei, Tibetansk Mastiff

Gruppe 3. Racer med et vist potentiale men hvor der pt. ingen overvejelser er om restriktioner:

Bull Terrier, Miniature Bull Terrier, Mastiff (Engelsk Mastiff), Bullmastiff og Staffordshire Bull Terrier (engelsk lille ca. 40 cm), Rottweiler, Dogue de Bordeaux, Dobermann samt Engelsk Bulldog mener vi, der også skal holdes lidt øje med (temperament, ulykkesstatistik), men der er ikke tegn på problemer, så vi ser ikke grund til restriktioner på disse racer.

Yderligere bemærkninger ved racer/typer:

Dyreværnsorganisationen OASA's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde.
Kamphunde/muskelhunde, maj 2009

Et avlsarbejde vil i løbet af forholdsvis få år kunne ændre en races potentiale og genetiske status, hvis der fra avleres side foretages et målrettet avlsarbejde for at imødekommes en mulig efterspørgsel af hunde med et meget letantændelig og aggressivt temperament indenfor disse racer. Derfor bør listerne jævnlig revurderes. Der kan tænkes bevægelser imellem listerne begge veje, dvs. både til og fra. Man kan også i en forsøgsperiode tænke sig, at en tilladelse til at besidde en hund fra visse af racerne/typerne i gruppe 2 (og evt. 3) bliver gjort betinget af neutralisation for både tæver og hanner fra de er 9 måneder, hvis der har været konstateret hændelser med alvorlige bidskader, mens man i nogle år observerer den statistiske udvikling for overfald og bid for den pågældende race/type og overvejer evt. tiltag i form af f.eks. forbud.

Vigtigt vedr. fastlæggelse og definition af typer/ racerne for gruppe 1 (evt. gruppe 2). Et hurtigt arbejdende ekspertudvalg:

Det har vist sig helt umuligt i en del tilfælde at identificere disse racer dvs. selve hundene. Hvis en stambog foreligger, så skal denne kun kunne inddrages og bruges som dokumentation i sagen, hvis den af et særligt hurtigt arbejdende ekspertudvalg, som skal nedsættes af Justitsministeriet, bedømmes til at være pålidelig dokumentation i de tvivlstilfælde, som det må ventes, at der vil være en del af. Reglerne bør udformes således, at dette udvalg ved ethvert tilfælde, hvor der kan være tvivl om hundens type/race, har ret til at afgøre, om den såkaldte hund er racetypisk af type og udseende og derfor tilhører gruppe 1 (som er forbudt at besidde), når man sammenligner den med racekarakteristika for de hunde, der er nævnt i gruppe 1. Dette udvalgs afgørelse hviler således på hundens udseende og type (evt. inkl. oplysninger om adfærd) mere end på selve afstammings- og/eller stambogsoplysningerne, som udvalget kan vælge at se bort fra, såfremt udvalget finder, at oplysningerne er usikre og/eller, når hundens udseende og type viser, at hunden er en typisk hund tilhørende gruppe 1. Udvalget bistår myndighederne, og skal således kunne besvare og udtale sig på baggrund af tilsendte foto af den pågældende hund (og evt. en kort beskrivelse af en hændelse og/eller en adfærd) som politiet gerne vil have oplysninger om. Udvalget skal indenfor max 5 dage kunne besvare politiets spørgsmål om, hvorvidt den pågældende hund må anses for at være af kamphunderace eller -type. Udvalgets afgørelse skal være endeligt dvs. uden ankemulighed. Det betyder, at man bliver nødt til at operere med nogle fastlagte typemodeller/fotos af hunde taget fra forskellige vinkler, der viser, hvordan en hund af den pågældende race fra gruppe 1 ser ud, således at den er defineret vha. nogle foto og beskrivelse, som dette udvalg har, og som naturligvis også er offentligt tilgængelige. Udvalget skal også mod betaling kunne udtale sig på forhånd, når en borger er i tvivl vedr. import af en given hund, som altid skal være over et år gammel. Udvalget skal bestå af 6 til 8 kyndige personer udpeget af Den Danske Dyrlegeforening samt Dansk Kennel Klub og Dansk Racehundunion. Det skal være lønnet og være hurtigarbejdende. Politiet og andre myndigheder skal kunne få svar indenfor få dage i hastesager og ellers indenfor 1 -2 uger. Det er vigtig for os i foreningen at præcisere, at uanset hvilket indgreb man fra politisk side vil overveje, kommer man ikke uden om at forsøge at indkredse og i aktuelle sager kunne afgøre, hvornår en

Dyreværnsorganisationen OASA's anbefalinger og politik vedr. potentielt farlige hunde.
Kamphunde/muskelhunde, maj 2009

hund må vurderes som værende af pågældende race eller type, som er potentielt farlig og som må siges at besidde de egenskaber, der gør, at den er som et våben, der kan være farligt for samfundet. Det vil sige, hunden tilhører den type hund, vi ikke ønsker findes hos almindelige mennesker i det danske samfund, hunde som vi gerne helt vil være foruden pga. den store risiko for andre mennesker og dyr.

Men vi bliver nødt til at operere med typiske racemodeller, dvs. mere typer end racer og have nogle fotos og mål, der kan definere de enkelte typer eller racer af hunde, som skal være omfattet af en evt. lov. Dette er nødvendigt, fordi disse kamphunde i dag ofte er indført ulovligt, og man kan tit ikke stole på deres "papirer" eller stamtavler, hvilket i dag er et problem for politiet og andre myndigheder. Bl.a. er der sandsynligvis tale om, at en del af de "Amstaffere", der jo er en del af i Danmark (og hvor antallet må forventes at stige de kommende år, hvis ikke politikerne handler), i virkeligheden er Pitt Bull Terriers (som allerede er forbudte herhjemme). Ingen kan bevise, at en del af disse "Amstaffere" nok i virkeligheden er Pit Bull Terriers, for de er forsynet med stamtavler, der viser noget andet. Vi kan ikke stole på avlsoplysningerne i mange tilfælde, slet ikke hvis hunden helt eller delvist stammer fra udlandet, som det ofte er tilfældet. Derfor er det tvingende og afgørende nødvendigt, at man kan operere med foto og tekstbeskrivelse af typisk udseende på hunde, der bruges til at definere og fastlægge racen, når vi taler om disse kamp- og eller muskelhunde. Evt. beskrivelse af temperament kan indgå, men det er både usikkert, svært og tidsmæssigt omfattende samt dyrt at vurdere, da disse hunde kan være ret flinke, når de er i deres egen familie. Her er de ofte hengivne og trofaste. Det er ved visse hændelser, de bliver farlige.

Generelle argumenter for hvorfor det IKKE er ok med en generel båndtvang for ALLE hunde pga. problemerne med kamphunde, det er derimod fornuftigt med båndtvang eller andre restriktioner gerne evt. ligefrem et forbud mod hold af kamphunde/muskelhunde

Fra en af de 450.000 helt almindelige hundeejere

Desværre er en GENEREL båndtvang for ALLE hunde blevet foreslået i forbindelse med det lovforslag, der netop er blevet sendt i høring. **Det vil være en katastrofe.** Et eksempel, en almindelig hundeejer med to flinke og dejlige hunde fortæller: I vores lille by er der ca. 60 hundeejere, der alle dagligt lufter hunden uden snor på de små grønne pletter og kiler, der heldigvis er mange af i vores by. Det er bl.a. derfor, vi bosatte os her. Dog er to af byens hunde altid i snor, da de har vist tendens til aggressivitet. På gaden har vi alle vores hunde i snor. Vi samler altid efterladenskaber op efter hundene. Et par gange om ugen kører mange af os i vores bil hen til en hundeskov, hvor hundene rigtigt kan løbe, men det er meget vigtigt for os, at vi desuden kan gå små ture rundt i byen tæt på bopælen, hvor vi på de grønne områder kan tage snoren af. Og ikke alle har bil. Det nye lovforslag, hvis det bliver vedtaget, vil betyde, at vi, der ellers regner os selv for hensynsfulde og gode hundeejere, der alle har flinke hunde, nu ikke mere kan gå med vores hunde uden snor. Dvs. at vi ikke mere kan lade vores hunde snuse og løbe frit, lege med hinanden osv. Det er meget begrænsende, og det virker urimeligt, da det ikke er os, der ejer kamphunde, som er årsag til problemerne. Hvorfor skal vi indskrænkes markant i vores måde at holde hund på, så vi ikke mere i samme udstrækning kan give vores hunde mulighed for at have et godt liv og kunne udfolde sig? Vi burde ikke skulle bøde i vores hverdag, fordi der er nogle kamphunde, der giver store problemer. Det har egentlig ikke noget med os at gøre, det er ikke vores skyld, og vi har ikke ændret adfærd.

En lovgivning bør være præcis. Det er kamphundene, man bør skride ind overfor ved en generel båndtvang for dem (kun for dem), evt. mundkurv, tvungen hundeskole eller forbud mod hold af disse typer/racer - det sidste vil nok være det bedste, og det er også "teknisk" muligt. Det er kun kamphundene, der giver øgede problemer. De oplysninger, vi har, bl.a. fra forsikringsselskaberne viser er stor overrepræsentation af hunde af kamphundetype i forhold til skader, men ikke en statistisk stigning i skader forårsaget af alm. familiehunde. Det samme viser den statistik, man kan udlede, baseret på de mange omtalte hændelser i pressen¹. **Det synes dybt ulogisk, hvis man vil straffe og begrænse de almindelige hunde og deres ejere ved at indføre, at hundene skal være i snor overalt bortset fra i deres egne haver og i de hundeskove, som der jo ikke er så mange af, og som bl.a. pensionister ikke altid kan besøge, hvis de ikke har råd til at have en bil.**

Forsikringsselskabet Topdanmark lavede en opgørelse baseret på mange hunde, der viste, at kamphundene havde mellem 3 til 5 gange større skadesrisiko end f.eks. en labrador og en schæfer.² Meget tyder også på, at kamp- eller muskelhundeejerne er mere kriminelle end andre. Her har vi endnu et argument for, at det er dette hundehold og IKKE det almindelige hold af familiehunde, der bør begrænses ved en ny lov.³

¹ <http://kamphunde.info/liste-over-kamphundeangreb/>

² Se f.eks. "Topdanmark: Tredobbelt præmie for muskelhunde" i *Jydske Vestkysten* 17.8.2009

³ **Ejere af muskelhunde er mere kriminelle.** Unge ejere af muskelhunde er mere voldelige og mere tilbøjelige til at begå kriminalitet end andre unge. Det viser en amerikansk undersøgelse, som bliver kaldt vores hidtil bedste bud på, hvem der egentlig køber en

Man skal skride ind overfor kamphundene, men det vil give en stor utilfredshed hos den almindelige hundeejer, hvis man helt ulogisk og dybt uretfærdigt overfor de flinke og venlige familiehunde og deres ejere pludselig indfører en generel pligt til at have alle hunde i snor overalt bortset fra hundeskove. Hundeejere har i generationer kunnet lufte deres hunde mange steder tæt på boligerne. På de mange små bolignære grønne områder (ikke på gaden) plejer ejerne flere gange dagligt at lade deres hunde snuse rundt uden snor, hvor hunden også har mulighed for at socialisere lege og tumle med andre hunde uden snor. Det har en hund et helt naturligt behov for.

Hunde uden snor lærer at omgås hinanden, de lærer "hundesproget", hvorimod en snor begrænser hunden, så den lettere udvikler aggressiv og uhensigtsmæssig adfærd overfor sine artsfæller. (En hund, der først har udvist aggressiv adfærd, skal naturligvis altid luftes i snor, men det er en anden sag). Hvis en hund ikke jævnligt, dvs. helst flere gange ugentligt, får lov til at lege med og omgås forskellige artsfæller uden snor, så bliver den lettere aggressiv. Dvs. omgang med artsfæller uden snor forebygger til en vis grad aggressioner blandt hunde. Jo tidligere en hvalp under sin opvækst får snoren af og lejlighed til at møde mange andre slags forskellige hunde og lege med dem, jo større er chancen for, at det bliver en harmonisk hund uden aggressive tendenser.

Vi synes, det er et stort problem, hvis man vil indføre en generel båndtrang for alle hunde i alle byer over 1000 indbyggere, som der står i forslaget. Det er derimod blevet nødvendigt med et indgreb overfor kamphundene/muskelhundene. **Et sådant indgreb bør imidlertid ikke ramme de ca. 450.00 almindelige hundeejere i landet, som ikke har gjort noget galt og ikke har ændret adfærd. Man regner med, at der er ca. 20.000 hunde af kamp/muskeltype i landet.**

Det må præciseres, at det godt kan lade sig gøre at udpege hunde af kamphundetype, således at man kan lave en specifik lovgivning. Nogle har sagt at dette ikke er muligt. Det er ikke rigtigt. Se indlæg fra Julie Skovsby⁴. En del dyrlæger har bakket hende op.

muskelhund. Se mere på Videnskab.dk:

http://www.videnskab.dk/content/dk/samfund/muskelhundes_ejere_er_de_mest_kriminelle

⁴ **S: Andre end dyrlæger kan udpege muskelhunde.** Julie Skovsby fra Socialdemokraterne siger til Berlingske, at hvis ikke dyrlægerne vil identificere muskelhundene, så er der andre, der vil. Se mere: <http://www.berlingske.dk/article/20090908/danmark/90908076/>

Der er stor forskel på hunde

Muskelhunde Uanset skyldsspørgsmålet må det være sådan, at der ikke skal meget til, før vi dyrlæger finder, at aflivningssprøjten skal frem, hvis en hund har bidt alvorligt

Af Lene Katstrup

Christel Dalls kronik om kamphunde den 14. august var en forsvarstale for hundene. Det har jeg sympati for. Der findes tidspunkter i mit liv, hvor jeg synes bedre om de firbenede end de tobenede.

Mange har som Dall fremført, blandt andre også Den Danske Dyrlægeforening, at hovedansvaret for de alvorlige bidskader jo er hundens ejers. Men det synes jeg ikke ændrer ved problemets kerne, at det alligevel er et forbud eller en begrænsning af disse hunde, vi bliver nødt til at overveje.

Det er jo også hunden, der må aflives, når det er gået galt. Et alvorligt bid øger sandsynligheden for, at det kan ske igen. Vi kan ikke bare sige, at det er uretfærdigt, og så tage hundens parti - også kamphundenes parti - som nogle gør.

Forsikringsselskaber, internater og organisationer afviser at have noget at gøre med visse kamphundetyper, fordi de erkender, at nogle hunde er farligere end andre. Det må vi indrømme og handle efter. Det kritiserer Dall, men mon hun ville hjælpe til med at tage en stor, aggressiv kamphund ud af sit bur på et internat flere gange dagligt, hvis den brummer og truer med at angribe?

En hund vil ofte savne sin ejer, selvom den måske er blevet svigtet og behandlet dårligt af denne, hvorimod den vil nære mistro over for andre. Det er et lille mirakel, at der findes et dyr, hunden, der kan knytte sig så ubetinget og hengivent til et menneske, og som vi kan kommunikere så godt med. Båndet mellem mennesker og hunde er fantastisk. Uanset om du har fedtet hår, dårlig ånde, er træt eller nede, så møder din hund dig normalt med vild begejstring, når du står op om morgenen eller når du kommer hjem. Ja, selv i de tilfælde, hvor ejeren mishandler hunden, er den ofte hengiven og loyal.

Min matematiklærer i folkeskolen fortalte om, hvordan han som ung havde en hund, han kaldte på. Når den kom, skældte han den voldsomt ud, og den gik slukøret bort. Så kaldte han på den igen med sød og indsmigrende stemme, hvorpå den atter kom. Det samme gentog sig i en uendelighed, hunden luntede ulykkelig bort med halen mellem benene, men den blev ved med at komme og håbede på ros. Han fortalte eksemplet for at fortælle om forskellen på dyrs og menneskers intelligens. Jeg fandt, at det fortalte mere om menneskers ondskab. Siden har jeg mødt mange gode og ansvarlige hundeejere, og dem er der flest af, men da jeg igennem en årrække har beskæftiget mig meget med dyreværn, har jeg også set en del ubehagelige ting.

Uanset skyld, så må det være sådan, at der ikke skal meget til, før vi dyrlæger finder, at aflivningssprøjten skal frem, hvis en hund har bidt alvorligt. Især hvis det er et menneske, der er blevet bidt, men også, hvis ofret er en lille forsvarsløs hund.

Jeg har oplevet tilfælde, hvor jeg fandt frem til, at for eksempel børn havde drillet en ellers flink hund igennem længere tid, hvor jeg undlod aflivningssprøjten, fordi jeg mente, hændelsen ikke ville medføre, at hunden ville bide igen.

Men ellers må det gælde, at uanset at det ofte er menneskene, der fejler og bevist eller ubevist håndterer og opdrager hunden forkert, så er det nu engang hunden, vi må aflive. At vi ikke kan laste hunden, kan ikke ændre dette, fordi vi må agere ansvarligt.

Men hvad gør vi for at forebygge de alt for mange episoder, der er med de såkaldte kamphunde i dag? Nogle har foreslået en lovpligtig hundeskole med undervisning for hundeejere, altså et kørekort til hund. Jeg tror, at de flinke, ansvarlige hundeejere nok skal komme, men de fleste kamphundeejerne vil blive væk. Og politiet vil bestemt ikke have ressourcer til at gøre noget ved det.

Desuden vil de uansvarlige kamphundeejere ikke være særligt modtagelige for, hvad der bliver sagt på en hundeskole, hvis de rent undtagelsesvist dukker op. De skal ikke kun oplyses, de ved (ofte) godt, hvad de gør, og hvorfor. De skal hellere stoppes.

Hunde af kamphunderace eller -type defineres som hunde, der i de rette hænder og behandlet på den rigtige måde i en del tilfælde ikke volder problemer, men i andre situationer relativt let forvandles til et kampvåben, der på kort tid kan forvolde alvorlig legemsbeskadigelse og eventuel død for såvel andre hunde som mennesker på grund af deres store muskelkraft og tilbøjelighed til at udvikle en fastlåst og voldsomt aggressiv adfærd under visse betingelser.

Det kan virke unfair, hvis vi indfører regler, der medfører begrænsninger i dette hundehold, når det er menneskene, der tit har skylden. De kan være rare hunde, hvis de behandles med omsorg og kærlighed samt opdrages ordentligt.

Men der findes ikke andre muligheder, hvis vi vil dæmme op for problemet, som har nået et uacceptabelt omfang. Vi kan ikke uden en ny lov gribe ind over for, at vise grupper af samfundsborgere er så skruppelløse, at de vil købe disse hunde og ubevidst eller bevidst behandle dem således, at de fremelsker de aggressive egenskaber, som ligger latent i disse hunde i langt højere grad end hos de andre racer.

Der har været en avlsmæssig bestræbelse på at skabe hunde, der i særlig grad har disse genetiske egenskaber i sig. Et målrettet avlsarbejde kan fremelske hundetyper, der er modige og aggressive over for mennesker og over for andre hunde, hvis de også i deres opvækst opdrages med henblik på dette. Kamphunde holdes i en del tilfælde under primitive forhold og har tit ikke meget kontakt med mennesker ud over måske kamptræning. I nogen grad vil et forbud blot forebygge et hundehold, der i forvejen rummer mange ulykkelige hunde, der har sølle liv og holdes på uforsvarlig vis.

Men de mere ordentlige kamphundeejere, der holder disse hunde, vil blive ramt uretmæssigt af et forbud. Det er sørgeligt, men nødvendigt. Og der er så utrolig mange andre racer, disse personer kan vælge imellem, når de skal anskaffe sig en hund. Der må laves overgangsordninger, så de, der i dag har en kamphund, der ikke har været problemer med, får lov at beholde den (mod registrering og neutralisation), men bare ikke må genanskaffe sådan en hund. Jeg mener, en generel båndtvang til alle hunde i byerne er en helt forkert vej at gå. Det vil ramme forkert og for bredt, men jo ikke ramme den uansvarlige kamphundeejer, der enten ikke tager snor på sin hund eller tager den af, når hunden skal bruges som et våben. Og flinke hunde skal da fortsat have lov at socialisere og lege med hinanden uden snor på i de små grønne områder i folks nærmiljø, hvor det ikke generer og i øvrigt forebygger hundeagressioner. Imens hundene leger, får ejerne og naboerne ofte en god snak.

Det må understreges, at kun løsninger, der ikke giver politiet en del ekstraarbejde, kan bruges. Jeg har sammen med en dyreværnsorganisation udarbejdet et udførligt sammenskriv med, hvad man kan anbefale politikerne at gøre.

Der er også en oversigt over de aktuelle racer/typer, vi mener, skal forbydes. Det kan godt lade sig gøre. Vi har forholdt os til det problem, at kamphundene ofte ikke er registrerede, og hvis de er, så kan man tit ikke stole på hundens registreringspapirer eller stamtavle.

Det kan og bør man komme udenom ved at operere med et kamphunde-typebegreb og ved at indføre og nedsætte et effektivt og hurtigtarbejdende udvalg, der kan bistå politiet i aktuelle sager, hvor der er tvivl om hundens type eller race.

Udvalget skal inden for få dage kunne udtale sig om hundens type ud fra gode foto samt en beskrivelse af den pågældende hund. Listen skal revideres cirka hvert femte år, og vi bør forbedre den statistik, vi har på området samt bruge erfaringerne herfra.

Lene Katstrup er dyrlæge og hundeejer

Maj-Britt Haastrup

Fra: Johanne Østerbye [jo@emdrupvej28a.dk]
Sendt: 23. september 2009 16:24
Til: Michelle Argir
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Høring over Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.
Vedhæftede filer: Til Justitsministeriet(2).doc

Til Justitsministeriet
 Dyrevelfærdskontoret
 Att. Cristina A. Gulisano & Michelle Agir
 Sagsnr. 2009-5400-0016
 Høring over Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Justitsministeriet har sendt ovenstående til høring d. 11. september 2009.

Den Danske Dyrlægeforening har følgende kommentarer til de foreslåede ændringer samt til bemærkningerne til lovforslaget:

1. § 1, stk. 1: nedsættelse af mærknings- og registreringsalderen for hunde fra 4 måneder til 8 uger.

Den Danske Dyrlægeforening finder det betænkeligt og administrativt tungt, at nedsætte alderen til otte uger og hermed lade pligten tilfalde ejer af tæven inden overdragelse af hvalpen til dens fremtidige ejer. Majoriteten af Danmarks hvalpe (omkring 45.000 om året - mundtlig oplysning Dansk Hunderegister) mærkes og registreres ved deres forventede blivende ejer. Dette sker typisk kort tid efter overdragelse i forbindelse med sundhedsundersøgelse og vaccination hos dyrlægen. Det kan derfor undre, at Dansk Hunderegister ikke finder, at nedsættelsen vil give anledning til væsentlige forøgelser af arbejdsmængden, idet der, som en følge af den tidlige mærkning inden overdragelse, nødvendigvis må finde en ejerskifteregistrering sted af de estimerede 45-50.000 hvalpe årligt. En omregistrering, der kræver begge parter underskrift - avler samt ejer, efterfølgende indsendelse til Dansk Hunderegister samt en følgende manuel rettelse i registret. Givet at der er sæsonfluktuationer sammenfaldende med hvalpenes fødsel kan man forudse, at sådanne omregistreringer også vil kunne være sammenfaldende og derfor ske over en længere tidsperiode end de 10-14 dage, der er normalt for enkelte omregistreringer fordelt over året. I denne sagsbehandlingsperiode findes der ikke en entydig registrering af den pågældende hund.

Det vil desuden kræve en massiv offentlig informationskampagne, der oplyser om de nye regler, således at avler/ejer af den enkelte tæve nu er opmærksom på den nye pligt samt den øgede udgift i forbindelse med den pligtige tidlige mærkning.

En konsekvens af ændringen kan blive, at ejer af hvalpekuld samt tæve med henblik på tidlig mærkning skal transportere hvalpekuld til dyrlægen i perioden før hvalpene har modtaget og responderet på deres første vaccination. Dette kan føre til forøget risiko for smitte med infektiøse sygdomme.

Justitsministeriet lægger i bemærkningerne til ændringen vægt på vigtigheden af at

alle hunde er registrerede, således at det kan fastslås, hvem der besidder hunden, herunder i forbindelse med at den løber bort samt i tilfælde af, at den forvolder skade på mennesker eller andre dyr. Da hvalpe i alderen otte uger på grund af tilknytning til tæve og resten af flokken sjældent løber væk hjemmefra endslige skambider mennesker og dyr samt givet at formålet med dette lovforslag som beskrevet under bemærkninger side 6 er, at gennemføre en første skærpelse af hundeloven med henblik på at forebygge, at mennesker og dyr bliver overfaldet af farlige hunde, - forekommer det Den Danske Dyrlægeforening at begrundelser for denne ændring rettelig hører hjemme i et andet lovforslag, - Lov om handel med hunde og med det mulige formål at nedsætte den illegale import og handel med hundehvalpe.

Det er dog Den Danske Dyrlægeforenings holdning at alder for mærkning og registrering med fordel kan nedsættes. For at undgå unødigt omregistrering samt unødigt smitterisiko ved lovpligtig tidlig mærkning kan mærkning og registrering med fordel ske senest, når hvalpen er 10 uger. Tal for registrering viser, at mærkning ved dyrlægen i forbindelse med vaccination siden lovens ændring i 1993 er blevet en institution - den nye ejer er i al væsentlighed indstillet på, at hvalpen skal mærkes og registreres. Dette falder godt i tråd med Justitsministeriets ønske om, at flest mulige hunde registreres, og man bør derfor nøje overveje om et veletableret system skal forandres.

2. § 3, stk. 1 og 2: - pligt til at føre hunde i kort snor. Den Danske Dyrlægeforening henviser til tidligere svar, hvor foreningen på Justitsministeriets anmodning har udtalt sig om hunde og båndpligt. Justitsministeriets sagsnr. 2008-5400-0008

Den Danske Dyrlægeforening har her henvist til at påbud om snor ikke sikrer mennesker og hunde mod ubehagelige og farlige situationer - at et flertal af de sager, som de hundesagkyndige dyrlæger har behandlet og rådgivet omkring, har involveret hunde i snor eller hunde, der er brudt ud af haver. Desuden har Den Danske Dyrlægeforening i nævnte svar understreget, at det ikke vil være i overensstemmelse med hundens fysiologiske, adfærdsmæssige eller sundhedsmæssige behov, hvis den til stadighed skal føres i snor. I lovforslag er det beskrevet at kommunen *kan* udpege områder, hvor løse hunde er tilladt, givet at hunden er ledsaget af person, der har det fulde herredømme over den. Den Danske Dyrlægeforening er af den opfattelse, at kommunalbestyrelsen - givet en pligt til at føre hunde i snor som nævnt i lovforslaget effektueres - samtidig er pligtige til at udpege og ved skiltning angive lokale fritløbsområder, som er tilgængelige indenfor rimelige afstande til fods for de enkelte hundeejere. I modsatfald vil en sådan snorepligt kunne anses som problematisk i forhold til dyreværnslovens § 2.

Antallet af sådanne fritløbsområder kan fastlægges forholdsmæssigt efter antal af hunde i kommunen. Data som forefindes i hunderegisteret.

6. § 6, stk. 3-6 – stk. 3 – Det fremgår ikke af bemærkninger, hvorledes begreberne *fremlysning* samt *underretning af besidder* defineres juridisk. Det er afgørende for den Danske Dyrlægeforening, at et hændeligt uheld med en hund ikke fører til en uhensigtsmæssig statuering af lovgivning med afhænding eller aflivning til følge, men at ejer af hunden er sikret en ret og rimelig samt effektiv fremlysning samt underretning.

- stk. 4 – hvor politiet, hvis hund skambider menneske eller anden hund kan lade hunden aflive. Den Danske Dyrlægeforening er enig i, at aflivning af hund - der uprovokeret har forårsaget "slem skade ved bid", her kendetegnet ved at hud er perforeret, så syning er påkrævet - kan aflives uden at hundesagkyndig kontaktes. Foreningen er dog betænkelig ved den videre bedømmelse af den i bemærkningerne

beskrevne situation, hvor der er sket et uretmæssigt angreb mod den pågældende hund. Foreningen finder, at det kan være yderst vanskeligt efterfølgende at opklare, hvem der provokerede hvem og hermed fastlægge, om der er tale om naturligt forsvar af besidder eller selvforsvar fra hundens side. Alene denne tvivl kan undergrave lovforslaget og gøre det uigennemsigtigt og svært at effektuere. Den Danske Dyrlægeforening mener på denne baggrund, at den gældende lovgivning med fordel kan udbygges ved, at den hundesagkyndige ved telefonkonsultation alene kan afgøre, om det er nødvendigt at foretage undersøgelse af den pågældende hund/de involverede hunde eller om aflivning kan anbefales alene på baggrund af anamnesen.

Øvrige bemærkninger:

Den Danske Dyrlægeforening mener, at man allerede nu kan udnytte, at der i hunderegistret er afsat plads til bemærkninger om den enkelte hund. Her kan man med fordel indføre, at påbud så som mundkurvepåbud i det offentlige rum samt linepåbud skal følge hunden og registreres sammen med hundens øvrige data. Alle politikredse kan udstyres med lette, bærbare håndscannere (i indkøb under 1.000,- kr. pr. stk.), så hunde kan scannes og oplysninger kan søges on location via registret. Overtrædelse af allerede stadfæstede påbud kan således afstedkomme, at politiet kan optage hunden og lade den aflive.

Den Danske Dyrlægeforening finder det interessant, at Dansk Kennel Klub kan fastlægge antal af "kamp- eller muskelhunde" til 20.000, og foreningen (DDD) kunne ønske en kildeangivelse til, hvorledes dette tal er fremkommet.

I bemærkninger side 4 beskrives " I den seneste tid har man *alt for ofte* kunnet høre eller læse om overfald begået af hunde. Mange gange har offeret været en anden hund, men *desværre* har man også set alvorlige overfald på mennesker. Det skaber bekymring og utryghed"

Den Danske Dyrlægeforening finder, at man i bemærkninger til et lovforslag skal forholde sig til underbyggede fakta og det nøgterne historiske forløb, og ikke som tilfældet er her farve teksten med tendentiøse udlægninger. Dette bør være forbeholdt debatten i pressen.

Med venlig hilsen

Johanne Østerbye

cand.med.vet og fagpolitisk konsulent

Den Danske Dyrlægeforening • www.ddd.dk • Tlf. +45 3871 0888
Emdrupvej 28A • DK-2100 København Ø • Fax +45 3871 0322
Sekretariatets åbningstider: Mandag-torsdag: Kl. 8.30-16.00. Fredag: Kl. 8.30-15.30

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2009-4101-0041-2
Sagsbeh. Mette Kjølby Olesen
Mail mko@domstolsstyrelsen.dk

24. september 2009

Justitsministeriet har ved brev af 11. september 2009 anmodet om Domstolsstyrelsens eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Der henvises til j.nr. 2009-5400-0016.

Med venlig hilsen

Mette Kjølby Olesen

24/9.09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400. 0016

Akt.nr. 13

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 24. september 2009

JOURNAL NR.

RA-2009-850-0022

BEDEB ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: PLN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANA
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Justitsministeriet har ved mail af 11. september 2009 (sags.nr. 2009-5400-0016) anmodet om Rigsadvokatens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Det foreslås i § 2 i udkastet, at der i dyreværnslovens § 29 indsættes et nyt stk. 3, hvorved retten får mulighed for at forbyde en sigtet eller tiltalt at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig med dyr, indtil en sag omfattet af dyreværnslovens § 29, stk. 1, er endelig afgjort. Det midlertidige forbud kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den gældende lovgivning allerede i dag giver politiet gode muligheder for at gribe ind over for dyremishandling mv., men at det ikke ganske kan udelukkes, at det i visse tilfælde kan være hensigtsmæssigt, at retten kan træffe afgørelse om midlertidig frakendelse. Den foreslåede bestemmelse må således efter Rigsadvokatens opfattelse betragtes som et supplement til f.eks. dyreværnslovens § 21 vedrørende pålæg, og alene anvendes i de tilfælde – som også anført i bemærkningerne - hvor den politimæssige efterforskning er bragt så langt, at der er en rimelig begrundet mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold som omhandlet i dyreværnslovens § 29, stk. 1. Det kan i den forbindelse overvejes, hvorvidt det i bemærkninger bør anføres, at der bør foreligge dokumentation i form af dyrlægefaglige erklæringer for, at den sigtede har behandlet sine dyr groft uforsvarligt eller

24/9-09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt nr 10

2009 NR. 5400.0016.

mishandlet disse. Jeg kan i den forbindelse henvise til dyreværnslovens § 21, hvoraf det fremgår, at der inden der meddeles pålæg skal indhentes en erklæring fra en dyrlæge og om fornødent fra kredsdyrlægen.

Jeg skal endvidere bemærke, at i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, er der ifølge retspraksis mulighed for tvangsmæssig besætningsreduktion ikke blot i arter men også i antal dyr. Det fremgår dog ikke af bemærkningerne til udkastet, hvorvidt en midlertidig frakendelse ligeledes kan danne grundlag for en tvangsmæssig reduktion i antallet af dyr.

Der synes ikke i bemærkningerne til udkastet at være taget stilling til, hvorvidt det tidsrum, hvor den tiltalte har været midlertidig frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, skal fradrages i frakendelsestiden, hvilket efter min opfattelse forekommer rigtigst. Jeg kan i den forbindelse henvise til færdselslovens § 130, stk. 3, hvoraf det fremgår, at det tidsrum, hvor førerretten har været administrativt inddraget, skal fradrages i frakendelsestiden.

Det er endvidere min opfattelse, at det nærmere bør overvejes, hvorvidt en kendelse om midlertidig frakendelse ligeledes vedrører tiden under en eventuelt anke. Ifølge bestemmelsens ordlyd forekommer det nærliggende at antage, at dette er tilfældet. Det kan dog være usikkert, hvorvidt det også er tilfældet i de sager, hvor der sker frifindelse for påstanden om rettighedsfrakendelse i første instans. Om dette spørgsmål kan jeg endvidere henvise til Kommenteret Straffelov, 8. omarbejdede udgave, s. 401, vedrørende straffelovens § 79, stk. 4. Jeg kan endvidere henvise til færdselslovens § 131.

Jeg har ikke i øvrigt bemærkninger til det modtagne udkast.

På rigsadvokatens vegne

Eva Rønne

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Maj-Britt Haastrup

Fra: Helle Hübertz Krogsøe [HHK@danskeadvokater.dk]

Sendt: 24. september 2009 14:47

Til: Cristina Angela Gulisano

Emne: SV: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Kære Christina.

Vores fagudvalg har noteret den, og Danske Advokater har ikke bemærkninger.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe

vicedirektør/retschef

D 33 43 70 12

M 24 40 20 84

hhk@danskeadvokater.dk

DANSKE

ADVOKATER

H.C. Andersens Boulevard 45

T 33 43 70 00

F 33 43 70 01

www.danskeadvokater.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 15

2009 NR. 5400.0016

Fra: Cristina Angela Gulisano [mailto:cag@jm.dk]

Sendt: 24. september 2009 12:57

Til: Helle Hübertz Krogsøe

Cc: Maria Commerou; EJOURDyrevelfærdskontoret (951s35)

Emne: VS: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Prioritet: Høj

Kære Helle,

Jeg har lige forsøgt at ringe til dig, men fik at vide, at du var til møde indtil kl. 14.

Grunden til, at jeg ringede, er, at vi uheldigvis er kommet til at "glemme" at høre jer i forbindelse med en høring over et lovforslag om ændring af hunde og dyreværnsloven, jf. vedhæftede materiale.

Høringsfristen er desværre allerede i morgen den 25. september 2009 - jeg håber imidlertid, at I kan nå at se på lovforslaget. Det er jo heldigvis ikke en ændring af lovgivningen på et af jeres kerneområder :-)

Mvh

Cristina

Fra: Justitsministeriet

Sendt: 11. september 2009 16:36

Til: 'hoeringer@fbr.dk'; 'politi@politi.dk'; 'dhl-hund@tdcadsl.dk'; 'sonderborg@domstol.dk'; 'nykobing@domstol.dk'; 'lyngby@domstol.dk'; 'horsens@domstol.dk'; 'viborg@domstol.dk'; 'aarhus@domstol.dk'; 'odense@domstol.dk'; 'aalborg@domstol.dk'; 'post@jaegerne.dk'; 'servicehunde@sth-servicehunde.dk'; 'formand@ruhaar.dk'; 'sofiendals@mail.dk'; 'dju@tiscali.dk'; 'alledyrsret@mail.dk'; 'jlo@domstol.dk'; 'da@da.dk'; 'frederiksberg@domstol.dk'; 'svendborg@domstol.dk'; 'roskilde@domstol.dk'; 'randers@domstol.dk'; 'mim@mim.dk'; 'kobenhavn@domstol.dk'; 'naestved@domstol.dk'; 'ddd@ddd.dk'; 'stevnsaaens@mail.tele.dk'; 'Post@dansk-kennel-klub.dk'; 'dansk@hunderegister.dk'; 'db@dyrenes-beskyttelse.dk'; 'info@dkblind.dk'; 'sns@sns.dk'; 'post@domstolsstyrelsen.dk'; 'hhd@life.ku.dk'; 'fp@forsikringenshus.dk'; 'formand@korthaarklubben.dk'; 'holstebro@domstol.dk'; 'herning@domstol.dk'; 'naserian@animail.net'; 'esbjerg@domstol.dk'; 'holbaek@domstol.dk'; 'hjorring@domstol.dk'; 'glostrup@domstol.dk'; 'praesident@oestrelandsret.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'bwt@post10.tele.dk'; 'sbc@life.ku.dk'; 'detvs@fvst.dk'; 'kolding@domstol.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'helsingor@domstol.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'formand@ruhaar.dk'; 'hillerod@domstol.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.com'; 'lisb@aktivedyrevenner.dk'; 'gat@ankl.dk'; 'sekretariatet@dch-danmark.dk'; 'fvst@fvst.dk'; 'mirja@oasa-dk.dk'; 'life@life.ku.dk'; 'djf@agrsci.dk'; 'bornholm@domstol.dk'; 'kf@danskvizslaklub.dk'; 'info@ftspaniels.dk'; 'doso@doso.dk'; 'kl@kl.dk'

Cc: Cristina Angela Gulisano; Michelle Argir; **£**OURDyrevelfærdskontoret (951s35)

Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven J.nr. 2009-5400-0016

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven med **høringsfrist den 25. september 2009 kl. 12.**

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET

Cristina Angela Gulisano
Kontorchef

Tlf.: 7226 8540
Mail: cag@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

24. september 2009

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Dansk Hunderegister hilser forslaget om nedsættelse af mærknings- og registreringsalderen velkommen og støtter de øvrige foreslåede ændringer af lov om hunde.

Vi har følgende specifikke bemærkninger:

Side 1, pkt. 1, 1. linje: "fra" den er 8 uger bør ændres til "inden" den er 8 uger, hvilket sikrer, at ansvaret for mærkningen og registreringen påhviler sælgeren/overdrageren. Der bliver derved skabt overensstemmelse med formuleringen i § 1 i Bekendtgørelse nr. 817 af 22. juli 2004 om overdragelse af hundehvalpe.

I lov om hunde § 3, stk. 1 foreslår vi, at følgende tekst: "lader politiet dem optage" ændres til "skal politiet optage". Herefter vil teksten være i overensstemmelse med teksten på side 34, sidste afsnit, linje 3. Det foreslås, at der i tilknytning til ændringerne udfærdiges et cirkulære, som præciserer politiets pligter i forbindelse med optagelse af hunde.

Med venlig hilsen

Ivan Nørgaard

24/9.09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 16

2009 NR. 5100-0016

DET JORDBRUGSVIDENSKABELIGE FAKULTET
AARHUS UNIVERSITET

Justitsministeriet

Høringssvar over Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Fakultetssekretariatet

Susanne Elmholt

Koordinator for
myndighedsrådgivning

Dato: 24. september 2009

Direkte tlf.: 8999 1858

E-mail:

Susanne.Elmholt@agrsci.dk

Afs. CVR-nr.: 31119103

Side 1/3

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (DJF), Aarhus Universitet, har 11/9 fra Justitsministeriet modtaget udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven i høring.

Nedenstående svar er udarbejdet af seniorforsker Steffen W. Hansen og seniorforsker og temakoordinator for husdyr Karin Hjelholt Jensen, begge Institut for Husdyrbiologi og -sundhed ved DJF.

Lovforslaget indebærer nedsættelse af mærknings- og registreringsalderen, udvidelse af snorpligten, aflivning af hunde, der skambider, og midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v. Lovforslaget er en skærpelse af hundeloven med henblik på at forebygge, at mennesker og dyr bliver overfaldet af farlige hunde. Forslaget har baggrund i en intensiveret offentlig debat om farlige hunde og en stigning i antallet af hunderacer, der fra naturens hånd har en lidt "kortere lunte" end andre hunde, og hvor måden hunden avles og opdrættes på, og måden den efterfølgende håndteres på af besidderen, er afgørende for, om hunden bliver aggressiv og virker truende eller måske ender med at gå til angreb på andre dyr eller mennesker.

Vi finder det hensigtsmæssigt at forbedre forebyggelse af angreb fra farlige hunde. De i lovforslaget foreslåede midler til dette kan imidlertid ikke alle forventes at føre til forbedret forebyggelse. Udvidelsen af snorpligten kan i nogle tilfælde kompromittere hundenes velfærd. Vi mener, at følgende elementer i forslaget bør præciseres eller genovervejes.

Præcisering af hvilke dyrearter, der er omfattet af betegnelsen "dyr" i § 6, stk. 4.

Jagtinstinkt hos hunden varierer mellem forskellige racer, men hos de fleste hunderacer vil rotter og mus kunne udløse jagtinstinkt og dermed

24/9.09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 17

20

09

Det Jordbrugsvidenskabelige

Fakultet

Aarhus Universitet

Blichers Allé 20

8830 Tjele

E-mail: au@au.dk

www.au.dk/au

5400.0016

skambidning eller drab af rotter og mus. Jagtinstinktet er ikke associeret til aggressivitet. Er det intensionen at drab på rotter og mus vil kunne medføre aflivning af hunden?

Værdien af en hundesagkyndig undersøgelse af hundens adfærd og vægtning af undersøgelsen i forhold til hunderace.

En hundesagkyndigs undersøgelse af hundens adfærd kan være et tvivlsomt grundlag for at afdække, om en hund er potentielt farlig. Det nævnes på side 9, at man vil undersøge, om hunden er velafbalanceret eller har en så lav tærskelværdi for aggression, at den kan være farlig for sine omgivelser, herunder om besidderen har den nødvendige kontrol over hunden. Om hunden er lydige og velopdragen kan med stor sandsynlighed testes, og der vil kamphunde sandsynligvis ikke være forskellige fra andre hunde. Derimod er det vanskeligt at teste, om en hund har en så lav tærskelværdi for aggression, at den vil være potentielt farlig. Imidlertid ved man, at kamphunderacer har en lav tærskelværdi for udløsning af aggression mod andre hunde, og at racerne derfor må antages at være potentielt mere farlige mht. aggression end andre hunderacer.

Aggression hos hunde afhænger dels af hundens medfødte egenskaber (race) og dels af hundens opdragelse. Visse kamphunde er selekteret for at reagere aggressivt og vedvarende på stimuli, der ikke i samme grad vil udløse aggression hos andre hunderacer, og specifikt for vedvarende aggression mod andre hunde (McMillian, F.D. & Reid, P.J., 2009), på samme måde som andre hunderacer er selekteret for en lav tærskelværdi over for stimuli, der udløser jagt, eller for hyrdehunde adfærd. Selektion for en given adfærd er dog ikke et "alt eller intet", men et "mere eller mindre". Derfor forekommer der også aggression hos andre hunderacer end kamphunde, men der er hos kamphunde større risiko for at aggression udløses, og intensiteten af aggressionen er forøget sammenlignet med andre hunderacer. Når formålet med lovforslaget er at minimere aggressionsproblemet kan man, som det foreslås, øge hundeejerens kontrol over hunden ved påbud om at holde hunden i kort snor og ved evt. påbud om brug af mundkurv. Imidlertid har lovforslaget ingen effekt på det faktum, at nogle hunderacer er selekteret for øget aggression mod artsfæller, hvilket øger risikoen for angreb på mennesker og dyr.

Snorpligten

Kravet om at føre hunde i kort snor vil kunne medføre en begrænsning i hundenes sanseoplevelser (duftstimulering) og dermed deres velfærd, afhængig af hvor opmærksom ejeren er på at tilfredsstille denne sansning, når hunden "luftes".

DET JORDBRUGSVIDENSKABELIGE FAKULTET
AARHUS UNIVERSITET

Side 3/3

Mærkningsalderen

Kravet om fremrykning af mærkningstidspunktet for hunde til 8 ugers alderen synes irrelevant for den problemstilling, som lovforslaget forfølger. Hunde viser ikke aggression i så ung alder.

DJF har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Susanne Elmholt
Koordinator for DJF's myndighedsrådgivning

FJD

FELLESREPRÆSENTATIONEN FOR SPECIALKLUBBER FOR STÅENDE JAGTHUNDE I DANMARK

FJD er en paraplyorganisation for 13 stående jagthunderacer anerkendt af og tilknyttet Dansk Kennel Klub som samarbejdende specialklubber. FJD er endvidere repræsenteret i Dansk Jagthunde Udvalg, hvor vi arbejder tæt sammen med Danmarks Jægerforbund og Dansk Kennel Klub.

Hermed fremsendes vores **høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.** (sagsnummer 2009-5400-0016)

Overordnede bemærkninger/indsigelser

FJD finder det betænkeligt,

- at man fremsætter lovforslaget uden at afvente det iværksatte udvalgsarbejde i "Udvalget om hunde".
- at høringsfristen **kun** er på 14 dage.

Qua det første af ovenstående punkter vil FJD opfordre til et midlertidigt lovforslag rettet specifikt mod problemhunde og problemejere. Således at "Udvalget om hunde" kan afslutte det påbegyndte arbejde til gavn for alle parter.

FJD ønsker,

- at retssikkerheden (særligt i. h. t. forslagets § 2 og 3 etc.) for de racer jægeren og hundesportsmanden m/k bruger til jagt- og sportsudøvelse sikres ved indførelse af ny lovgivning. (Jfr. f.eks. "Bemærkninger...", side 19, citat: "Bestemmelsen gælder ikke hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber og lignende, eller jagthunde, der af en person, der har fuldt herredømme over dem, anvendes til jagt inden for den i jagtloven fastsatte jagttid". Gerne med flg. tilføjelse: **eller i forbindelse med træningsaktiviteter** (f.eks. i henhold til "mark- og vejfredningsloven" og lign. lovgivning) og senere analogt citat, side 22: "Der vil således efter Justitsministeriets opfattelse være et behov for f.eks. at kunne undtage servicehunde og hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber og lignende, fra kravet om snor, når de færdes i byer og områder med bymæssig bebyggelse". Et tilsvarende citat findes ligeledes på side 23).
- at der i ny lovgivning sikres nødvendige krydsreferencer og evt. forbehold til eksisterende lovgivning, cirkulærer m.v., der relaterer til området.
- at fremtidig lovgivning tager udgangspunkt i de skader/problemer, som problemhunde og problemejere forvolder/skaber – uanset hundens genetiske herkomst.

Bemærkninger/kommentarer til det fremsendte forslag med bemærkninger

Mærkning og registrering:

Mærkning og registrering bør foretages **inden** hundens fyldte 8. uge. Herved opnås bl.a. korrekt krydsreference til øvrig lovgivning samt mulighed for at udøve den nødvendige kontrol. Det er afgørende at opdrætteren/sælgeren af hunden skal mærke denne inden afleveringen.

Der bør i øvrigt kigges på udlån, salg, overdragelse, formidling og ejerskab med flere ejere. Der bør ligeledes kigges på om lovgivning dækker forhold vedr. eksport/import.

Mærkning og registrering bør i øvrigt i udpræget grad medvirke til at sikre optagne hunde mod fejlagtig aflivning som følge af fejlagtig el. mangelfuld sagsbehandling hos myndigheder.

Hunde i byzoner:

FJD er fortalere for at § 3 bevares, særligt med hensyn til passussen "er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem". Vi medgiver dog, at den nuværende lovgivning kan være tjent med modernisering relateret til nutidens hundehold.

Gennemføres at påbud om brug af snor i byer må dette ikke påvirke organiseret træning og prøvevirksomhed afholdt af bl.a. klubber og foreninger. Ligesom det skal være muligt personligt at træne en hund under "kontrollerede forhold" og under hensyntagen til hundens alder. I denne forbindelse må der endvidere stilles "uden snor områder" til rådighed for hundeejerne.

Specifikt har vi en bemærkning til begrebet "åbne for almindelig færdsel" i forslagets § 3. Dette ser vi gerne omformuleret eller slettet, da denne formulering betyder, at man ikke må gå en tur med hund på egen markvej uden snor, i og med alle befæstede veje og stier er åbne for offentlig færdsel.

Aggressivitet, gene, bid og overfald samt som evt. følge heraf aflivning:

Indeholder en lang række problemstillinger, der nøje bør gennemtænkes og bearbejdes. Først og fremmest bør ordlyden "har skambidt et menneske eller et dyr" ændres til "**har skambidt et menneske eller en anden hund**".

Vore racer besidder alle en høj **naturlig jagtlyst** (byttedrift) relateret til dyr (f.eks. arter omfattet af Jagtloven) hvor hunden jager og evt. afliver andre dyr. Dette faktum bør naturligvis ikke pr. automatik have de vidtrækkende konsekvenser, der i forslaget lægges op til. Det samme gør sig naturligvis gældende for f.eks. naturlig forekommen adfærd som f.eks. dominans blandt hunde, hvor der kan forekomme – ofte overfladiske - skader efter bid.

FJD vil i øvrigt i denne forbindelse henvise til DKK's input om emnet – eksempelvis Dansk Kennel Klubs input til Justitsministerens hundevalg – september 2009

Fremtidige formalia

FJD ønsker fremtidige relevante høringsbreve fremsendt til formanden.

FJD står naturligvis til rådighed i forbindelse med det afgivne høringssvar.

Med venlig hilsen

Henrik Raae Andersen

Lunderødvej 82

4340 Tølløse

Tlf.: 59 18 66 65 el. 25 78 66 65

E-mail: elverdams@adslhome.dk

Formand FJD

Landsforeningen

Danmarks civile Hundeførerforening

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

SEKRETARIATET
Banevej 9, Hansted
8700 Horsens
75 65 65 37

Hansted den 24.09.2009

Sagsnr.: 2009-5400-00

Høringssvar til Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnslov.

Danmarks civile Hundeførerforening DcH har følgende bemærkninger til lovforslaget

Båndpligten er for så vidt OK, men skal gælde uden indbyggermæssig begrænsning, og så skal der være dispensation for:

- Hundetræning/konkurrencer på pladser beregnet til dette formål (DcH-foreninger og lignende) indenfor byskilte
- Hundetræning/konkurrencer på pladser der er stillet til rådighed, permanent eller midlertidig, indenfor byskilte
- Civile Eftersøgningshunde, besøghunde o.l. der er i arbejde.

Mærkning skal ske senest i hvalpens 8. levnetage.

Hvis en hund uprovokeret har skambidt et menneske eller et dyr, kan politiet lade hunden aflive.

Danmarks civile Hundeførerforening DcH finder at anvendelsen af hundeadfærdsekspert er for stor, de bør kun anvendes, hvis der er mistanke om at hunden er, eller kan have været, udsat for provokation eller anden u hensigtsmæssig udefra kommende adfærd.

Med venlig hilsen
Danmarks civile Hundeførerforening

H. TONSBORG

Hans Tonsborg
Forretningsfører

25/9-09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400-0016

Akt.nr. 19

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

den 25. sept. 2009

Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven – sagsnr. 2009-5400-0016

Selv om vi naturligvis er glade for, at hundeområdet også efterhånden har fået regeringens bevågenhed, så vil vi indledningsvis – som svar på ministeriets henvendelse af 11. sept. 2009 – bemærke, at det evt. kan komme til at virke uhensigtsmæssigt at fremsætte et delforslag kort tid før det af ministeren nedsatte udvalg afleverer sin delbetænkning.

Vi skal nedenfor fremkomme med Dansk Kennel Klubs bemærkninger til forslaget og håber, at både ministeren og hans embedsværk er indstillet på at bruge den nødvendige tid på at gennemarbejde de kommentarer, der måtte indkomme, og herunder overvejer, om forløbet kan kvalificeres rent hundefagligt ved at lade de indkomne kommentarer tilgå hundeudvalget og afvente fremsættelse af en dellovgivning, til efter udvalgets aflevering af betænkning.

ID-mærkning

For at undgå uklarheder om ansvarsfordelingen og for at lette myndighedernes kontrolmuligheder, skal det tydeliggøres, at ID-mærkning og registrering i Dansk Hunderegister skal foretages, *inden* hvalpen fylder 8 uger, fra hvilken alder den må fjernes fra moderen og sælges.

For at undgå, at loven bliver hullet som en si, er det nødvendigt, at det tilføjes, at ingen hund må sælges, formidles, overdrages, udlånes el. lign., uden at den *forinden* af sælger, formidler, overdrager, udlåner el. lign. er ID-mærket og registreret i Dansk Hunderegister. Uden en sådan tilføjelse vil man – sikkert utilsigtet – komme til at lette handelsbetingelserne for alle de uregistrerede hundehandlere, som bl.a. formidler kamphunde fra Østeuropa, og denne hundekategori køberskare, som i dag er stærkt overrepræsenteret som ejere af umærkede hunde.

Hund i snor i byzone

DKK er positiv over for et krav om, at hunde skal føres i snor i byzone og har i 2008 afgivet udtalelse desangående. Hvis lovændringen skal kunne administreres i praksis, vil det kræve en helt simpel definition af, hvad der forstås ved byzone. Her foreslår DKK, at det er byzone, hvis man ved kørsel ind i området passerer et af de såkaldte "silhuet" byskilte. Referencer til Danmarks statistik vil næppe nogensinde blive anvendt i praksis, og netop i mange mindre landsbysamfund i udkantsområderne, hvor vi finder en del dårligt fungerende familier/beboere, er der et stort behov for at kunne håndhæve reglerne om, at hunde ikke må opholde sig uden for ejerens grund.

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 20

2009 NR. 5400 · 0016

Address: Parkvej 1 · DK-2680 Solrød Strand · Denmark
Telephone +45 56 18 81 00 · Telefax +45 56 18 81 91
Postgiro 100-1787 · www.dansk-kennel-klub.dk

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Landets 580.000 hunde har krav på en rimelig livskvalitet, hvortil hører muligheden for flinke hunde til at kunne løbe frit. Derfor bør det indføres i loven, at kommunerne har pligt til at stille et passende antal fritløbs-områder til rådighed både inden og uden for byzone, ligesom organiseret hundetræning i hundeklubber og jagtforeninger fortsat skal kunne foregå på tildelte arealer inden for byzone som i dag.

I lovbemærkningerne er der lagt op til, at flexliner skal være tilladt i byzone. Flexliner er ikke hensigtsmæssige ved færdsel i tæt trafikerede områder og de er ikke sikre til at fastholde en hund over 20-25 kg. og bør derfor fjernes fra lovbemærkningerne.

Skambidning – aflivning

Forslaget indeholder flere problemer.

I § 6, stk. 4 skal teksten rettes fra "har skambidt et menneske eller et dyr" til "har skambidt et menneske eller en anden hund". Man må skelne mellem de situationer, hvor en hund udviser aggression og bider et menneske eller en artsfælle (en anden hund), altså en af de to arter, som hunden burde været korrekt præget på (prægning = indlæring af artstilhørsforhold) og så de situationer, hvor en hund jager og bider (prædation) en anden slags dyr (f.eks. mosegris, egern, kat, råvildt, lam). Alle hunde indeholder en iboende jagt-/byttedrift, og det ville skabe fuldstændig urimelig utryghed hos alle danske hundeejere, hvis de i en sådan situation risikerede at få deres hund aflivet pr. automatik. Der skal naturligvis stadig være mulighed for at kræve aflivning i særlige situationer også i forhold til andre dyr (jfr. sag om hunds uprovokerede overfald på hest eller hunds bliven pudset på køer/får), men det bør ikke ske pr. automatik.

Det andet hovedproblem vedrører skelnen mellem et "gammeldags hundeslagsmål" og overfald. I de tilfælde, hvor gerningshunden er løs og offerhunden i snor, vil man med rimelighed kunne lægge skylden på gerningshunden. Men hvis to hunde begge er løse, eller hvis en løs hund løber hen til en hund i snor og efterfølgende selv bliver alvorligt bidt/bidt ihjel, er situationen mere kompliceret.

Tilfælde, hvor en hund skambider andre dyr end hunde, og tilfælde, som kræver indsigt i hundes adfærd, fordi enten offerhunden eller begge hunde var løse, anbefales undtaget fra automatikbestemmelsens aflivningskrav. I stedet skal forløbet forelægges en af de til politiet tilsluttede særlige adfærdssagkyndige dyrlæger (altså ikke en hvilken som helst dyrlæge), som i samarbejde med politiet afgør sagen. Forelæggelse af sagsforløbet vil kunne ske på baggrund af det passerede og vil ikke normalt fordrer, at den sagkyndige dyrlæge ser hunden.

Frakendelse af retten til eje/holde hund

DKK finder det både rimeligt og nødvendigt, at man kan forhindre en dyremishandler i at have sin hund hos sig, mens en sag mod ham verserer. Vi kan ikke gennemskue, om de anvendte formuleringer vil forhindre, at en kamphund med friskafklippede ører, som indbringes til et dyreinternat af tredjepart, kan kræves udleveret af ejeren, som blot påstår, at han ikke er gerningsmanden. Hvis han kan få sin hund udleveret, er formuleringen ikke god nok.

Hundetegn

Bestemmelserne om hundetegn bør tilføjes et krav om, at hundetegnet skal angive mindst et gældende telefonnummer. Rent praktisk betyder et anvendeligt telefonnummer en betydelig ressourcebesparelse for de myndigheder, der skal bringe hunden tilbage til ejeren, hvis problemet ikke endda

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

er blevet holdt helt uden for politiets regi, fordi den borger, der optager hunden, selv kan få kontakt til hundens ejer.

Optagne hunde

I § 3, stk. 2 foreslås omformuleret, så man ikke risikerer – som det er sket – at politiet kommer til at aflive en korrekt ID-mærket og registreret hund. Ny tekst:

Stk. 2 Hvis hunde på steder omfattet af stk. 1, 1. pkt., færdes løse, lader politiet dem optage og underretter besidderen. Ved underretning om optagelse af en korrekt ID-mærket og registreret hund, skal politiet sikre sig, at der er etableret direkte kontakt med hundens ejer. (Det er ikke nok at lægge en besked på en telefonsvarer, som måske først aflyttes, når familien vender hjem efter 1 uges ferie, hvor hunden har været passet af et familiemedlem.)

Er hunden ID-mærket og registreret, fremlyses den. (Sætningen om "Det gælder dog ikke..." udgår.)

Hvis besidderen ikke inden 5 døgn efter, at underretning (ved direkte kontakt med (ikke til) ejer) eller fremlysning har fundet sted, ...resten uændret.

Vi står naturligvis til rådighed med supplerende oplysninger.

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jens Glavind
direktør

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att. Michelle Argir, Dyrevelfærdskontoret
mar@jm.dk og mbh@jm.dk

SKOV- OG NATURSTYRELSEN
Natur og Formidling
J.nr. SNS-020-00029
Ref. PVE
Den 25. september 2009

Høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyrevelfærdsloven

Skov- og Naturstyrelsen er enig i, at Hundeloven og Naturbeskyttelseslovens adgangsbestemmelser skal dække hvert sit område, således at der ikke er overlap mellem arealer nævnt i Naturbeskyttelseslovens kapitel 4 (naturarealer) og arealer nævnt i Hundeloven (byen og områder med bymæssig bebyggelse). Det vil således være kommunen, som afgør hvilket regelsæt, som regulerer adgangen med hunde.

Der vil naturligvis forekomme tvivlstilfælde ved vurdering af om et areal er by eller natur. Derfor er det ikke hensigtsmæssig at Justitsministeriet nævner Søndermarken som et eksempel på et område med bymæssig bebyggelse, da det må være op til kommunen at foretage denne vurdering for byens parker. Hundeloven kan f.eks. i stedet bruge betegnelsen "en typisk park med karakter af haveanlæg". Dette for at undgå at kommunen fortolker eksemplet med Søndermarken, som en generel beslutning om, at parker i byen altid er omfattet af Hundelovens bestemmelser uanset at parken har karakter af naturområde.

Ved kommunens vurdering af om et areal er omfattet af Hundeloven eller om der er tale om en skov eller udyrket areal jf. Naturbeskyttelseslovens regler, lægges det til grund, at kommunen, som følge af ankesystemet i Naturbeskyttelsesloven, først vurderer om området er omfattet af Naturbeskyttelseslovens bestemmelser. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvor kommunen skal vurdere om et sommerhusområde er omfattet af bestemmelser i Naturbeskyttelseslovens kapitel 4. Afhængig af sommerhusområdets karakter kan der også her være tale om enten bymæssig bebyggelse eller et naturområde.

Bemærkning til lovforslaget § 1, nr. 5

Det er væsentlig for Skov- og Naturstyrelsen, at det sikres, at hunde kan anvendes i forbindelse med lovlig jagt og regulering også i de omhandlede områder, således som jagtloven forudsætter. Dette inkluderer også anvendelsen af løse hunde, herunder registrerede schweissunde – se <http://www.schweiss.dk/>, i forbindelse med eftersøgning af anskudt, påkørt eller på anden måde tilskadekommet vildt.

Anvendelsen af betegnelsen "skov- og jagtbetjente" er af ældre dato og benyttes ikke længere. Betegnelsen knyttede sig til de særlige personalegrup-

25/9/09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5406-0616

Akt.nr. 21

per, som staten og andre større skovejere, f.eks. godserne, havde indtil omkring 2. verdenskrig. Uanset at der ikke findes en nutidig betegnelse varetages funktionen "skov- og jagtbetjente" i dag af relevante myndigheder indenfor jagt- og skovlovgivningens områder. Udover ejeren og dennes husstand kan det være f.eks. ansatte i Skov- og Naturstyrelsen, kommunerne, på større ejendomme eller andre, som i det daglige håndhæver ejerens rettigheder, herunder adgangsregler m.v.

Med venlig hilsen

Maj-Britt Haastrup

Fra: Vesterlække, Pernille [pve@sns.dk]
Sendt: 25. september 2009 11:50
Til: Michelle Argir; Maj-Britt Haastrup
Cc: Poulsen, Lars Bendix; Bald, Caroline; Braüner, Elsebeth
Emne: Høringssvar til hundelov
Vedhæftede filer: Høringssvar.doc

<<Høringssvar.doc>>

Venlig hilsen
Pernille Vesterlække

Pernille Vesterlække
Biolog
Natur og Formidling
Dir tlf.: (+45) 72 54 26 06
pve@sns.dk
Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
DK - 2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 20 00
www.sns.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Det Veterinære Sundhedsråd

Justitsministeriet
mar@jm.dk

J.nr.: 2009-20-08-00001
Den: 25. september 2009
Bedes anført ved henvendelse

Deres j.nr. 2009-5400-0016 DOK CAG41202

Det Veterinære Sundhedsråds bemærkninger til Justitsministeriets høring over forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven:

Det Veterinære Sundhedsråd kan overvejende – med forbehold for nedenstående bemærkninger - støtte de foreslåede ændringer, som efter Rådets opfattelse er udtryk for gode intentioner.

Det Veterinære Sundhedsråd har følgende kommentarer til nedenstående bestemmelser:

- **Til Lovforslagets §1, nr. 1 - hundeloven § 1, stk. 1, vedr. mærkning og registrering:**

Rådet finder, at den nuværende formulering giver anledning til tvivl og forslås ændret til følgende:

"Side 1, pkt. 1,1. linje: "fra den er 8 uger" bør ændres til "inden den er 8 uger", hvilket sikrer, at ansvaret for mærkningen og registreringen påhviler sælgeren/overdrageren. Der bliver derved skabt overensstemmelse med formuleringen i § 1 i bekendtgørelse nr. 817 af 22.juli 2004 om overdragelse af hundehvalpe."

- **Til Lovforslagets § 1, nr. 6 - hundelovens § 6, stk. 4, vedrørende skambidning og aflivning**

Rådet finder det uheldigt, at politiet uden sagkyndig vurdering skal vurdere, hvorvidt der har fundet skambidning sted, og i forbindelse hermed hvorvidt hundens adfærd må betragtes som et naturligt selvforsvar eller forsvar af hundens besidder, jf. bemærkningernes pkt. 2.2. Dette henset til, at politiet efter forslaget til § 6, stk. 4, i tilfælde af skambidning har pligt til at træffe afgørelse om at lade hunden aflive, og at klage over en sådan afgørelse som udgangspunkt ikke har opsættende virkning. Endvidere finder

25/9.09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400 . 0016 .

Akt.nr. 12
Mørkhøj Bygade 19
2860 Søborg

Tlf: +4533956000
Fax: +4533956001

www.dvs.foedevarestyrelsen.dk

dig vurdering, kan give anledning til forskelsbehandling i de forskellige politikredse/politiregioner.

I forbindelse med beskrivelsen af uretmæssigt angreb i bemærkningerne til bestemmelsen bør der mere specifikt ved udformningen af loven tages højde for professionel håndtering af hunden, f.eks. håndtering hos dyrlæge, hundeklippere, hundetrænere etc.

Herudover finder Rådet, at det bør fremgå nærmere af bemærkningerne til bestemmelsen, på hvilket tidspunkt efter udløbet af klagefristen det er hensigten at træffe afgørelsen. Hvis bestemmelsen skal fungere efter sin hensigt, bør en aflivning af hunden ske hurtigst muligt efter skambidningen, dvs. umiddelbart efter udløbet af klagefristen.

- **Lovforslagets § 1, nr. 6- hundelovens § 6, stk. 6, vedr. besidderens anmeldepligt til politikreds ved flytning**

Rådet finder, at der ved udstedelse af et pålæg iht. § 6, stk. 2, nr. 1, bør skabes mulighed for, at de hunde der får et pålæg registreres centralt, således at alle politikredse/politiregioner kan finde disse i et register på baggrund af hundens registreringsnummer.

- **Lovforslagets § 2, nr. 1 – dyreværnslovens § 29, vedr. mulighed for midlertidig frakendelse**

Rådet finder umiddelbart, at der bør redegøres for, hvem der i forbindelse med en kendelse efter forslaget til § 29, stk. 2, midlertidigt og på hvilken måde skal tage hånd om de pågældende dyr, og hvem der skal afholde udgifterne hertil.

P.v.R

e. b.

Anne Mette Rasmussen

Fuldmægtig

Juridisk sekretær for Det Veterinære Sundhedsråd

cc.: mbh@jm.dk

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

den 25. sept. 2009

Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven – sagsnr. 2009-5400-0016

Selv om vi naturligvis er glade for, at hundeområdet også efterhånden har fået regeringens bevilgning, så vil vi indledningsvis – som svar på ministeriets henvendelse af 11. sept. 2009 – bemærke, at det evt. kan komme til at virke uhensigtsmæssigt at fremsætte et delforslag kort tid før det af ministeren nedsatte udvalg afleverer sin delbetænkning.

Vi skal nedenfor fremkomme med Dansk Kennel Klubs bemærkninger til forslaget og håber, at både ministeren og hans embedsværk er indstillet på at bruge den nødvendige tid på at gennemarbejde de kommentarer, der måtte indkomme, og herunder overvejer, om forløbet kan kvalificeres rent hundefagligt ved at lade de indkomne kommentarer tilgå hundeudvalget og afvente fremsættelse af en dellovgivning, til efter udvalgets aflevering af betænkning.

ID-mærkning

For at undgå uklarheder om ansvarsfordelingen og for at lette myndighedernes kontrolmuligheder, skal det tydeliggøres, at ID-mærkning og registrering i Dansk Hunderegister skal foretages, *inden* hvalpen fylder 8 uger, fra hvilken alder den må fjernes fra moderen og sælges.

For at undgå, at loven bliver huller som en si, er det nødvendigt, at det tilføjes, at ingen hund må sælges, formidles, overdrages, udlånes el. lign., uden at den *forinden* af sælger, formidler, overdrager, udlåner el. lign. er ID-mærket og registreret i Dansk Hunderegister. Uden en sådan tilføjelse vil man – sikkert utilsigtet – komme til at lette handelsbetingelserne for alle de uregistrerede hundehandlere, som bl.a. formidler kamphunde fra Østeuropa, og denne hundekategori køberskare, som i dag er stærkt overrepræsenteret som ejere af umærkede hunde.

Hund i snor i byzone

DKK er positiv over for et krav om, at hunde skal føres i snor i byzone og har i 2008 afgivet udtalelse desangående. Hvis lovændringen skal kunne administreres i praksis, vil det kræve en helt simpel definition af, hvad der forstås ved byzone. Her foreslår DKK, at det er byzone, hvis man ved kørsel ind i området passerer et af de såkaldte "silhuet" byskilte. Referencer til Danmarks statistik vil næppe nogensinde blive anvendt i praksis, og netop i mange mindre landsbysamfund i udkantsområderne, hvor vi finder en del dårligt fungerende familier/beboere, er der et stort behov for at kunne håndhæve reglerne om, at hunde ikke må opholde sig uden for ejerens grund.

26/9-09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5700. 0016.

Akt.nr. 23

Address: Parkvej 1 · DK-2680 Solrød Strand · Denmark
Telephone +45 56 18 81 00 · Telefax +45 56 18 81 91
Postgiro 100-1787 · www.dansk-kennel-klub.dk

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Landets 580.000 hunde har krav på en rimelig livskvalitet, hvortil hører muligheden for *flinke hunde* til at kunne løbe frit. Derfor bør det indføres i loven, at kommunerne har pligt til at stille et passende antal fritløbs-områder til rådighed både inden og uden for byzone, ligesom organiseret hundetræning i hundeklubber og jagtforeninger fortsat skal kunne foregå på tildelte arealer inden for byzone som i dag.

I lovbemærkningerne er der lagt op til, at flexliner skal være tilladt i byzone. Flexliner er ikke hensigtsmæssige ved færdsel i tæt trafikerede områder og de er ikke sikre til at fastholde en hund over 20-25 kg. og bør derfor fjernes fra lovbemærkningerne.

Skambidning – aflivning

Forslaget indeholder flere problemer.

I § 6, stk. 4 skal teksten rettes fra "har skambidt et menneske eller et dyr" til "har skambidt et menneske eller en anden hund". Man må skelne mellem de situationer, hvor en hund udviser aggression og bider et menneske eller en artsfælle (en anden hund), altså en af de to arter, som hunden burde været korrekt præget på (prægning = indlæring af artstilhørsforhold) og så de situationer, hvor en hund jager og bider (prædation) en anden slags dyr (f.eks. mosegris, egern, kat, råvildt, lam). Alle hunde indeholder en iboende jagt-/byttedrift, og det ville skabe fuldstændig urimelig utryghed hos alle danske hundeejere, hvis de i en sådan situation risikerede at få deres hund aflivet pr. automatik. Der skal naturligvis stadig være mulighed for at kræve aflivning i særlige situationer også i forhold til andre dyr (jfr. sag om hunds uprovokerede overfald på hest eller hunds bliven pudset på køer/får), men det bør ikke ske pr. automatik.

Det andet hovedproblem vedrører skelnen mellem et "gammeldags hundeslagsmål" og overfald. I de tilfælde, hvor gerningshunden er løs og offerhunden i snor, vil man med rimelighed kunne lægge skylden på gerningshunden. Men hvis to hunde begge er løse, eller hvis en løs hund løber hen til en hund i snor og efterfølgende selv bliver alvorligt bidt/bidt ihjel, er situationen mere kompliceret.

Tilfælde, hvor en hund skambider andre dyr end hunde, og tilfælde, som kræver indsigt i hundes adfærd, fordi enten offerhunden eller begge hunde var løse, anbefales undtaget fra automatikbestemmelsens aflivningskrav. I stedet skal forløbet forelægges en af de til politiet tilsluttede særlige adfærdssagkyndige dyrlæger (altså ikke en hvilken som helst dyrlæge), som i samarbejde med politiet afgør sagen. Forelæggelse af sagsforløbet vil kunne ske på baggrund af det passerede og vil ikke normalt forde, at den sagkyndige dyrlæge ser hunden.

Frakendelse af retten til eje/holde hund

DKK finder det både rimeligt og nødvendigt, at man kan forhindre en dyremishandler i at have sin hund hos sig, mens en sag mod ham verserer. Vi kan ikke gennemskue, om de anvendte formuleringer vil forhindre, at en kamphund med friskafklippede ører, som indbringes til et dyreinternat af tredjepart, kan kræves udleveret af ejeren, som blot påstår, at han ikke er gerningsmanden. Hvis han kan få sin hund udleveret, er formuleringen ikke god nok.

Hundetegn

Bestemmelserne om hundetegn bør tilføjes et krav om, at hundetegnet skal angive mindst et gældende telefonnummer. Rent praktisk betyder et anvendeligt telefonnummer en betydelig ressourcebesparelse for de myndigheder, der skal bringe hunden tilbage til ejeren, hvis problemet ikke endda

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

er blevet holdt helt uden for politiets regi, fordi den borger, der optager hunden, selv kan få kontakt til hundens ejer.

Optagne hunde

I § 3, stk. 2 foreslås omformuleret, så man ikke risikerer – som det *er* sket – at politiet kommer til at aflive en korrekt ID-mærket og registreret hund. Ny tekst:

Stk. 2 Hvis hunde på steder omfattet af stk. 1, 1. pkt., færdes løse, lader politiet dem optage og underretter besidderen. Ved underretning om optagelse af en korrekt ID-mærket og registreret hund, skal politiet sikre sig, at der er etableret direkte kontakt med hundens ejer. (Det er ikke nok at lægge en besked på en telefonsvarer, som måske først aflyttes, når familien vender hjem efter 1 uges ferie, hvor hunden har været passet af et familiemedlem.)

Er hunden ID-mærket og registreret, fremlyses den. (Sætningen om "Det gælder dog ikke..." udgår.)

Hvis besidderen ikke inden 5 døgn efter, at underretning (ved direkte kontakt *med* (ikke til) ejer) eller fremlysning har fundet sted,resten uændret.

Vi står naturligvis til rådighed med supplerende oplysninger.

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Jens Glavind
direktør

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. september 2009

Vedr.: Høring om forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Danmarks Jægerforbund har med interesse fulgt den igangsatte proces omkring eventuel ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Særligt er vi opmærksomme på ændringer der kan være problematiske i forhold til § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning der foreskriver, at egnet apporterende hund skal medbringes ved jagt/regulering med haglgevær. Ligeledes tager vi afstand fra ændringer, der kan problematisere træning af hunde til jagt.

Hunde i snor

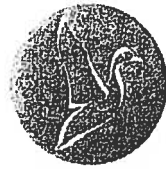
Ved ændringen af § 3 stk. 1 øges antallet af byer, hvor hunde skal føres i snor, ligesom alle hunderacer vil blive omfattet af loven. I den nuværende formulering af § 3 stk. 3 præciseres det at bestemmelserne ikke gælder hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber o. lign., eller jagthunde, der af en person, der har fuldt herredømme over dem, anvendes til jagt inden for den i jagtloven fastsatte jagttid.

De nuværende bestemmelser sikrer for Jægerforbundets vedkommende, at landets jagtforeninger kan bistå kommunerne med regulering af bl.a. uønskede fuglebestande. Denne regulering vil med de foreslåede ændringer i loven ikke kunne finde sted i overensstemmelse med § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning.

Endvidere er det ofte tilfældet, at den vigtige hundetræning der sikrer optimal uddannelse af jagthunde og hundeejere foregår på områder beskrevet i den foreslåede § 3 stk. 1 (gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel). Denne træning foregår eksempelvis på sportspladser og kan pga. det træningsmæssige indhold ikke udelukkende foregå, når hunden føres i snor.

25/9-09
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5400-0016

Aflivning ved skambidning

Af det fremsendte forslag fremgår det af § 6 stk. 4, at: "Hvis en hund har skambidt et menneske eller et dyr, skal politiet lade hunden aflive". Jægerforbundet forudser en lang række situationer, hvor denne upræcise formulering kan blive særdeles svær at administrere og vil af denne grund skabe u hensigtsmæssig stor ængstelse hos hundeejere.

Under afholdelse af jagt færdes hunde frit på marker og i skove sammen med jægerne. Hunde er fra naturens side rovdyr med jagtinstinkt, og det er specielt disse egenskaber vi udnytter, når hunden har til opgave at eftersøge og apportere vildtet på jagter. Der vil således i det daglige opstå en lang række situationer, hvor der på grund af lovens upræcise formulering kan opstå tvivl om, hvorvidt jagthunden skal aflives.

Af situationer kan blandt andet nævnes følgende:

- Når en jagthund apporterer eller indhenter anskudt, sygt eller nødstedt vildt på en jagt.
- Når der mellem jagthunde, der færdes frit under jagt og træning opstår episoder, hvor der blandt hunde opstår almindeligt og instinktivt slagsmål, eksempelvis en hund som har apporteret en fugl, og hvor en anden hund forsøger at tage fuglen fra den først-apporterende hund.
- Når anden mands husdyr, så som kat eller høns bevæger sig ind på hundeejerens grund, og hunden instinktivt bider eller jager dette husdyr.
- Når hunden under ophold i løbegård bliver provokeret af personer eller dyr, der trænger ind på "hundens territorie".

Endvidere skal vi understrege, at korpset af jægere med schweisshunde (legitimerede schweisshundeførere i Skov- & Naturstyrelsens schweissregister) foretager eftersøgninger i forbindelse med jagteftersøgninger på anskudt vildt samt eftersøgninger efter bilisters påkørsel af vildt. Totalt gennemføres der op mod 5.000 trafikeftersøgninger om året efter trafikanters påkørsel af hjortevildt, ligesom der udføres over 8.000 eftersøgninger efter hjortevildt i forbindelse med jagt. En del af disse er kontroleftersøgninger for at sikre, at dyrene ikke er anskudte.

Fælles er dog, at de registrerede schweisshunde i alle tilfælde vil skulle eftersøge ofte uden snor, og at hundene er trænet til at tage syge, påkørte eller anskudte dyr. Hundenes opgave er dermed at affange vildtet, så det kan bringes til aflivning. Også her vil den upræcise formulering af bestemmelsen give anledning til tvivl om, hvorvidt hunden skal aflives.

Det er derfor altafgørende for Jægerforbundet og muligheden for at gennemføre jagt i overensstemmelse med Jagtloven, at denne formulering enten undtages for jagthunde, schweisshunde og andre funktionshunde.

På baggrund af ovenstående beskrivelser tager Jægerforbundet endvidere skarp afstand fra formuleringen om, at politiet pr. automatik *skal* lade hunden aflive, hvis hunden har skambidt et dyr eller et menneske. Formuleringen "*kan lade hunden aflive, efter en sagkyndig vurdering*", må nødvendigvis som minimum indskrives i den foreslåede bestemmelse.

Vi skal derfor kraftigt anmode om, at ændringen i hundeloven fuldt og helt udelader situationer med jagthunde.

Som beskrevet vil der naturligt kunne opstå situationer, som af udenforstående tolkes som overtrædelse af hundeloven jf. stramningen, når jagthunde anvendes på jagt eller lignende. Vi skal slå fast, at jagthunde ikke på nogen måde er bidske hunde, men hunde hvor avlsarbejdet igennem århundrede har rettet sig mod at bevare hundenes jagtinstinkt.

Ændring af den nuværende § 3 bør derfor revurderes!

Jægerforbundet ser frem til at følge den videre proces omkring ændring af lovene. Vi står selvfølgelig altid til rådighed med yderligere oplysninger eller ønske om uddybning.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand

Maj-Britt Haastrup

Fra: Ole Roed Jakobsen [orj@jaegerne.dk]
Sendt: 25. september 2009 11:47
Til: Michelle Argir
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Høringssvar fra Danmarks Jægerforbund ang. ændring af hundeloven
Vedhæftede filer: HøringssvarHunde_240909.doc

Hermed fremsendes Danmarks Jægerforbunds høringssvar på den opstramning af hundeloven som er fremlagt.

Af høringssvaret fremgår det, at DJ ser meget alvorligt på de konsekvenser som en uovervejet ændring vil kunne medføre for de tusindvis af jagthunde, som jægerne jf. jagtloven SKAL anvende i forbindelse med udøvelse af jagt.

med venlig hilsen

Ole Roed Jakobsen

Formand/Chairman of the Board of Directors

Danmarks Jægerforbund/Danish Hunters' Association
Højnæsvej 56
DK-2610 Rødovre
Tel.: +45 88 88 75 12
Mob: +45 30 84 20 01
E-mail: orj@jaegerne.dk
www.jaegerne.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att.: Cristina A. Gulisano
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

25. september 2009

Høringsvar angående Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

DOSO antager, at der i december 2009 udsendes forslag om en dellov for hunde, der betegnes som farlige. Bemærkninger omkring regler for kamp- og muskelhunde specifikt er derfor ikke nævnt i dette høringssvar.

Indledningsvis skal det nævnes, at DOSO finder det positivt, at der igen sættes fokus på Hundeloven og Dyreværnsloven, og at der er mange gode initiativer i ændringsforslaget. At det fremover vil være muligt at frakende en person retten til at eje eller have med dyr at gøre, mens en sag om vanrøgt eller mishandling behandles, hilser DOSO velkomment og ser i den forbindelse en positiv udvikling, hvor der tages hånd om dyr, som tidligere er ladet i stikken. At alderen for registrering af hunde nedsættes væsentligt finder vi ligeledes prisværdigt.

DOSO har dog en række bemærkninger til ændringsforslaget.

§ 1, stk. 1: DOSO mener, at det bør påhvile sælger af hunden/hvalpen at få hunden registreret og ikke, som i dag, køberen. I dag er det let for en hundeejer at fralægge sig ethvert ansvar, når vedkommende afskaffer hunden ved at slippe den fri. Hvis vedkommende påstår at have solgt eller bortgivet hunden til en anden person, er det umuligt at drage den registrerede ejer til ansvar. Udgifter og hundens videre skæbne påhviler derved politi og/eller internater. Dette kan undgås ved at pålægge sælger at omregistrere hunden ved ejerskifte.

§ 1, stk. 1: komma i slutningen af afsnittet, og tilføje flg:
og derved lovmæssigt sikre, at det til enhver tid er den registrerede ejer, der er erstatningsansvarlig for det, hunden måtte forvolde.

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

§ 3, stk. 1 og 2: DOSO mener, at Kommunalbestyrelserne skal udpege områder, hvor løse hunde er tilladt. Ellers risikerer man, at det i en del byområder slet ikke bliver muligt for hunde at færdes frit, hvilket er en drastisk forringelse af hundens mulighed for naturlig adfærd – specielt i forbindelse med social kontakt med andre hunde.

§ 6 stk. 4: DOSO mener, at dette punkt bør bibeholdes, som det er formuleret i den nuværende lovgivning, så aflivning altid kun vil ske efter anvisning af en af Justitsministeriet udpeget adfærdsekspert. Aflivning bør altid finde sted efter nøje vurdering af den enkelte sag, og kun uddannede adfærdseksperter vil kunne vurdere hundens temperament og den givne situation, hvor hunden har udvist aggressiv adfærd. For eksempel bør hunde, der i snor har skambidt en løs hund, altid adfærdstestes, før der fældes dom over dem. Ligeledes har mange jagthunde som instinkt at dræbe smådyr, og her må det påhvile ejeren at sørge for, at hunden ikke får mulighed for dette. Høje bøder for angreb af denne type bør i stedet indføres og dermed bibeholde loven, som den ser ud i dag, og lade hunde mentaltestes, før det afgøres, hvorvidt de er til fare og bør aflives. At lade politiet vurdere disse situationer finder DOSO meget uansvarligt.

Generelt kan det tilføjes, at der fra DOSO's side ønskes nedsat en tidsfrist for behandling af sager om hunde, der er konfiskerede. Mens sager af denne karakter behandles, er hunden ofte i politiets varetægt og opstaldes i bur på et internat. Internatbure er ikke beregnet til langvarige ophold, og DOSO finder det dyreværnsmæssigt uforsvarligt at lade hunden opstalde i mange måneder – *i visse tilfælde år* – mens sagen afgøres.

DOSO hilser de nye tiltag velkommen, men håber, at der i fremtiden vil blive krav om deltagelse i kurser, før og efter man har anskaffet sig en hund uanset race (bør gælde første gang man anskaffer sig hund eller hver gang ved muskel- og kamphundetyper). Denne model bruges med succes i dag i blandt andet Tyskland og Schweiz.

DOSO ønsker indført, at man automatisk mister ejerskabet over en hund, hvis den, når den er over otte uger gammel og ikke er registreret, løber bort. Derved undgås den omstændelige – og for hunden belastende – fremlysningstid og tvivl omkring det korrekte ejerskab, og den kan hurtigt formidles til nyt hjem.

DYREVÆRNS-ORGANISATIONERNES SAMARBEJDS-ORGANISATION

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

Sidst, men ikke mindst ønsker DOSO bedre kontrol med hunde der hentes til Danmark fra andre lande. Hovedproblemet er de mange hunde af ukendt race og opdræt, der i dag føres – legalt eller illegalt – hertil fra Øst- og Sydeuropa. Hvalpe, der er syge, taget for tidligt fra moderen og i visse tilfælde opdrættet til regulær hundekamp

Med venlig hilsen
DOSO

Peter Mollerup
Formand

Sanne Rosbøg
Næstformand

Justitsministeriet
Civil og Politiafdelingen
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh K
Att.:Michelle Argir

**Høringsvar til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven
sagsnr.: 2009-5400-0016**

28. SEPTEMBER 2009

IMHS ha følgende forslag/ kommentarer til ændringsforslaget:

INSTITUT FOR MINDRE HUSDYRS
SYGDOMME
SEKRETARIATET

1. § 1 *stk. 1*: ” Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 8 uger gammel, er mærket og registreret.” ændres til, ” Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, *inden* den er 8 uger gammel, er mærket og registreret.”

DYRLÆGEVEJ 16
1870 FREDERIKSBERG C

Dette vil sikre at fleste hunde bliver mærket og registreret idet at det sker før de forlader opdrætteren.

TLF 3528 2928
FAX 3528 2929

2. § 3. *stk. 1*: ” I byer og områder med bymæssige bebyggelse med over 1.000 indbyggere er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v. der er åbne for almindelige færdsel, uden at de føres i snor...”

IMH@LIFE.KU.DK
WWW.DYREHOSPITALET.KU.DK

Justitsministeriet anmodes om at overveje mulighed for dispensation for hunde og besiddere, som kan dokumentere med en bestået certificerings prøve/ karaktertest, at personen, som går med hunden, til enhver tid har fuldt herredømme over den pågældende hund.

REF: GEH/
SAG: HUNDELOV
BEDES OPLYST VED HENV.

Forslaget i dets nuværende udformning rammer mange hunde unødigt og forhindrer dem i at udøve deres naturlige adfærd og kan være i strid med Bekendtgørelsen af dyreværnsloven, kapitel 1, § 2., jf. lovbekendtgørelse nr. 344 af 13. maj 2005.

På vegne af Institut for Mindre Husdyrs Sygdomme,

Geoffrey A. Houser, fagdyrlæge, Klinikchef

Justitsministeriet
Christina Angela Gulisano
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Forsikring & Pension har modtaget høringsbrev vedrørende ovennævnte lovforslag. Hertil bemærkes følgende:

Indledningsvis bemærkes, at det er positivt at der foretages ændringer i loven så den i højere grad er tidssvarende. Forsikring & Pension har noteret sig, at der vil ske en yderligere revision af loven med tiltag mod muskel/kamp-hunde og skal påpege, at det umiddelbart findes mest hensigtsmæssigt at vurdere betydning af de to lov tiltag samlet.

Nærværende ændringer ses ikke at tage stilling til ændringer i erstatnings- eller forsikringsmæssig sammenhæng, men kan potentielt volde vanskeligheder i relation til den hurtigere adgang til afgørelser om aflivning mv. Forsikring & Pension finder det således væsentligt, at der i den forbindelse sikres tilstrækkelig oplysning af sagen til brug for den senere erstatningsmæssige opgørelse, herunder i relation til hundesygeforsikringen.

I lovforslagets § 1, stk. 1, er der nu forskel på hvornår en hund skal mærkes og registreres og hvornår den skal bære skilt. Forsikring & Pension ser positivt på at tidsgrænsen sættes til 8 uger, og skal foreslå, at den tilsvarende tidsgrænse indføres for pligten til at bære skilt. Det bemærkes at skiltepligten i væsentlig grad kan være med til at forøge skadelidtes muligheder for at identificere den erstatningspligtige hundeejer i tilfælde hvor angrebet forårsages af en bortløben hund.

Ophævelsen af hundelovens § 3, stk. 5, ses ikke at have nærmere begrundelse. Forsikringsdækningen omfatter alle personer der bliver bidt af en hund på pladser med glubske hunde, uanset om vedkommende opholdt sig ulovligt på pladsen. For at forsikringen i højere grad kan afspejle den faktiske risiko finder Forsikring & Pension det hensigtsmæssigt, at steder med glubske vagthunde fortsat er underlagt politiets godkendelse.

Forsikring og Pension har noteret sig ophævelsen af § 7, og ændringen af dyreværnslovens § 18, stk. 1, hvorefter fødevareregionerne pr. 1. januar 2010 overtager tildelingen af tilladelser til drift af dyrepensioner mv. Hertil foreslås, at der

24.09.2009

Forsikring & Pension
Amallegade 10
1256 København K
Tlf. 33 43 55 00
Fax 33 43 55 01
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Gitte Danelund
Konsulent, advokat
Dir. 33 43 55 21
gid@forsikringogpension.dk

Vores ref. GID
Sagsnr. GES-2009-00270
Deres ref. J. nr. 2009-5400-0016

Erhvervsorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

skabes en høj grad af klarhed over varetagelsen og konsekvensen af godkendelsen, henholdsvis manglende godkendelse af hundeopdræt med henblik på i videst muligt omfang at undgå u hensigtsmæssige blandingsopdræt af hunderacer.

Det bemærkes, at Forsikring & Pension naturligvis har en stor interesse i det videre udvalgsarbejde.

Med venlig hilsen

Gitte Danelund

Forsikring & Pension

Vores ref. GID

Sagsnr. GES-2009-00270

Deres ref. J. nr. 2009-5400
0016

Maria Commerou

Fra: Michelle Argir
Sendt: 25. september 2009 14:13
Til: Maria Commerou
Emne: VS: Justitsministeriets j.nr. 2009-5400-0016, høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Tina Nyssönen (FVST) [mailto:TINY@fvst.dk]
Sendt: 25. september 2009 14:11
Til: Michelle Argir

Cc: Maj-Britt Haastrup; Christian Strøyer (FVST)
Emne: Justitsministeriets j.nr. 2009-5400-0016, høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

> Til Justitsministeriets høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven, skal Fødevarestyrelsen for god ordens skyld oplyse, at styrelsen ikke har nogen bemærkninger, udover, at "politimesteren i København, politidirektøren" efter ændringen af Hundeloven ifbm politi- og domstolsreformen ændres til "politidirektøren". Dette ses ikke konsekvensrettet i parallelteksten.

> Med venlig hilsen

>
> Tina Nyssönen
> Fuldmægtig
> Kontor for Kemisk Fødevarer sikkerhed, Dyrevelfærd og Veterinære
> Lægemidler Tlf. 33 95 61 98
> e-mail: tiny@fvst.dk

>
> _____
> Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Fødevarestyrelsen
> Mørkhøj Bygade 19, 2860 Søborg Tlf. 33 95 60 00, Fax 33 95 60 01,
> e-mail fvst@fvst.dk, www.fvst.dk

Københavns Byret

Jur. Makt.
28 SEP. 2009

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2009.42

Dato 25. september 2009

Ved e-mail af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om hunde og dyreværnsloven.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J. nr. 2009-5400-0016.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

30 SEP. 2009 hj

J.nr.: 2009-005-359

JURIDISK AFDELING

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0018

E-mail: rpchc@politi.dk
Web: www.politi.dk

Vedrørende Justitsministeriets sagsnr. 2009-5400-0016

Ved brev af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Rigspolitiet har ingen bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Med venlig hilsen

Jens Henrik Højbjerg
rigspolitichef

JUSTITSMINISTERIET

Dyreværnsrådet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 25. september 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Thomas Raaberg-
Møller

Dok.: TRM40632

Justitsministeriets høring over udkast til lovforslag om ændring af hundeloven og dyreværnsloven

Ved e-mail af 11. september 2009 har Justitsministeriet sendt ovenstående udkast til lovforslag i høring.

Dyreværnsrådet har behandlet sagen på et møde den 21. september 2009 og skal i den anledning udtale, at rådet kan bifalde de ændringer, der foreslås gennemført, herunder at der tages initiativ til yderligere at beskytte dyr mod overfald fra hunde.

Herudover bemærker Dyreværnsrådet følgende:

For så vidt angår den foreslåede nyaffattelse af hundelovens § 1, stk. 1, fremgår det bl.a., at besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 8 uger gammel, er mærket og registreret. Dyreværnsrådet anser dette ændringsforslag for særdeles positivt, idet rådet forstår kravet om, at en hund skal være mærket og registreret, fra den er 8 uger gammel, således, at selve mærkningen og registreringen skal foretages, *inden* hunden er 8 uger gammel. En hund må ikke overdrages, før den er 8 uger gammel, jf. bekendtgørelse nr. 817 af 22. juli 2004 om overdragelse af hundehvalpe, og den foreslåede nyaffattelse af hundelovens § 1, stk. 1, sikrer efter Dyreværnsrådets opfattelse derfor, at en hund ikke sælges fra et internet uden at være mærket og registreret.

Den foreslåede § 3, stk. 2, indeholder bl.a. regler om besidderens indløsning af hunde, som er blevet optaget af politiet. Dyreværnsrådet foreslår, at der indsættes en bestemmelse om, at indløsning af en hund, der ved politiets optagelse *ikke* er mærket og registreret, forudsætter, at hunden er blevet mærket og registreret, og at besidderen har betalt for de hermed

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

forbundne udgifter.

For så vidt angår den foreslåede § 6, stk. 4, om skambidning bør det efter Dyreværnsrådets opfattelse fremgå af lovbemærkningerne hertil, at der (heller) ikke er tale om skambidning i de tilfælde, hvor den hund, der har bidt et andet dyr, ganske vist ikke har forsvaret sig eller sin besidder mod et uretmæssigt angreb, men hvor hundens bid dog ikke kan tages som udtryk for, at hunden er farlig. Som eksempel på sådanne tilfælde kan nævnes en gårdhund, der slår rotter eller mus ihjel.

Herudover bemærker Dyreværnsrådet, at der i udkastets beskrivelse af gældende ret på side 8 bl.a. er anført følgende:

”Politiet er ved behandlingen af en sag efter hundeloven underlagt det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvilket indebærer, at der ikke må træffes mere indgribende afgørelser end nødvendigt. Politiet kan således ikke efter den gældende hundelov lade en hund aflive, hvis der er grund til at antage, at risikoen for, at en aggressiv hund forvolder skader, på forsvarlig vis kan afhjælpes ved f.eks. at give besidderen et pålæg om, at hunden skal være forsynet med forsvarlig mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt.”

I den forbindelse finder Dyreværnsrådet anledning til at påpege, at påsætning og brug af mundkurv kan stresser nogle hunde i betydelig grad, hvorfor det i visse tilfælde – ud fra et dyrevelfærdsmæssigt synspunkt – er bedre straks at aflive hunden.

Endelig finder Dyreværnsrådet anledning til at understrege, at sagsbehandlingstiden i sager om bl.a. aflivning af hunde – af hensyn til den pågældende hund – bør være så kort som mulig, når hunden i medfør af den gældende lovs § 6 b er anbragt i pension under behandlingen af sagen.

På rådets vegne

Thomas Raaberg-Møller
sekretær

28. september 2009

Att.: Cristina A. Gulisano
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 11. september 2009 (Sagsnr.: 2009-5400-0016) vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til udkastet.

Det Dyreetiske Råd støtter ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid som dem, der har været omtalt i pressen den senere tid. Rådet finder samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Da Justitsministeriet har valgt at nedsætte Udvalget om hunde, mener Rådet derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at afvente resultatet af udvalgets arbejde før der iværksættes lovmæssige tiltag. Rådet vurderer, at det vil kunne mindske respekten for de fremsatte forslag, at der endnu ikke foreligger relevant baggrundsmateriale fra udvalget.

Rådet har følgende kommentarer til det foreliggende udkast.

Ad § 3, stk. 1 og 2:

Det fremgår af udkastet, at det skal være forbudt i bymæssig bebyggelse at lade hunde færdes på offentlige steder, uden at de føres i snor. Det Dyreetiske Råd er enig i, at hvis alle hundeejere altid holder deres hunde i snor, vil risikoen for alvorlige skader efter hundebid reduceres væsentligt. Rådet vil dog samtidig gøre opmærksom på, at dette kan have nogle utilsigtede indirekte konsekvenser, da der er risiko for, at hundene ikke bliver tilstrækkeligt socialiseret i omgangen med andre hunde.

Ad § 6, stk. 3-6:

Det skelnes i bemærkningerne mellem bid og skambidning, samt om hvorvidt situationen, hvor hunden bider, kan karakteriseres som normal forsvarsadfærd. Det Dyreetiske Råd er enig i nødvendigheden af at lave sådanne sondringer, når de foreslåede bestemmelser skal anvendes på konkrete sager. Så vidt Rådet er orienteret, er langt de fleste skader forvoldt af hundebid nemlig af mindre alvorlig karakter og opstår i situationer, hvor hunden forsvarer sig selv, sine nærmeste eller sit territorium. Rådet er dog bekymret for, om forvaltningen i praksis, uden konsultation af hundesagkyndige personer i tvivlstilfælde, vil give anledning til problemer.

Ad § 6, stk. 4:

Det Dyreetiske Råd finder det usikkert, hvordan formuleringen "skambidt...et dyr" skal fortolkes. Rådet kan tilslutte sig, at skambidning af både hunde og andre husdyr skal have konsekvenser, med mindre hunden har reageret med normal forsvarsadfærd jf. bemærkningen herover, herunder fx ved at bide en kat, der bevæger sig ind i "hundens" have. Samtidig påpeger Rådet, at hunde naturligt kan

jage, også udenfor egen grund, og evt. i den forbindelse skambide eller dræbe et vildt dyr, fx en mus, rotte eller fugl. Selv om Rådet kan forestille sig situationer, hvor også hundens naturlige jagtinstinkt eller skader på vilde dyr kan give anledning til overvejelser om konsekvenser, finder Rådet, at der her bør være mulighed for at undgå aflivning.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 1. oktober 2009
J.NR.: 04-014102-09-1198
REF.: rmm-hfe

mar@jm.dk, mbh@jm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Ved e-mail af 11. september 2009 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

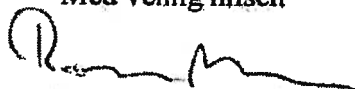
Advokatrådet har noteret sig, at det fremgår af forslaget til lov om hunde § 6, stk. 4, at politiet skal lade en hund aflive, hvis den har skambidt et menneske eller et dyr.

Advokatrådet skal bemærke, at bestemmelsen lovteknisk synes udformet sådan, at der uden nogen nærmere vurdering af den konkrete situation, skal ske aflivning af hunden.

Rådet har noteret sig, at det fremgår af bemærkningerne, at der ikke skal ske aflivning, hvis skambidningen undtagelsesvis er fremkaldt ved et uretmæssigt angreb mod den pågældende hund eller dens besidder, sådan at hundens adfærd må betragtes som et naturligt selvforsvar eller forsvar af hundens besidder.

Det er imidlertid rådets opfattelse, at der som bestemmelsen er udformet, også herudover vil kunne opstå afgrænsningsproblemer, hvor der i forbindelse med bestemmelsens anvendelse vil være behov for at se på de konkrete omstændigheder omkring skambidningen, herunder en vurdering af situationen i forhold til hundens almindelige natur. Sådanne situationer vil f.eks. kunne opstå i situationer, hvor en hund angriber dyr, der normalt betragtes som skadedyr (f.eks. rotter og mus) samt i forbindelse med brug af jagthunde.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

samfund@advokatsamfundet.dk
www.advokatsamfundet.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdeskantoret

2009 NR. 5400-0016

Akt nr 22

